

- 74 **Q**uestio vltima. Qualiter fiscus tenetur satisfacere creditoriis eius, cuius omnia bona publicantur? Et constat eum teneri ad omnia debita ante delictum ab his contra dicta deciditur exp̄sē redditu huius ratione. Non possunt 11 ff de iure fisci, ibi: Non possunt: *la bona ad fiscum pertinet, nisi qui creditoribus suorum iuratur sint.* Id enim bonorum cuiusque est intelligitur, quod aet. alios non possunt. Quid non omnia bona, sed sola pars publicatur, tenebitur pro rata illius partis. Constat ex l. fin. C. de debitoribus ciuitatis, n. 11. ibi: *Prorata et ratus quas possident, concurvantur.* Ex l. 1. C. de fiscis iusseribus, ibi: *Si Lycias adempta parte bonorum exalare soſſa est, non inſtri parte quam retinuit, creditoribus obligatioſſa est.* Ex l. 1. Si marito, 32 ff soluto matrī. Et faciunt vniuersitatem.

75 Quod quidem verum habet, non solum si debita sunt ciuilia, sed etiam si solum sine naturalia, id est, ad que recuperanda non da actionem ius ciuilie, sed solo iure naturali debentur. Quod sicut verē debita, ad que soluenda astingebatur condemnatus. Ita traduit *Imola.* Si mandatorii, in fine principijs ff de fiscis iur. Iulius Clarus in sua practica l. 5. q. 7. n. 23. *Baldus.* ut eum refert & sequitur *Peregrinus de iure fisci.* l. 5. t. 1. n. 8.

76 Dixi autem de delictum contracta, nam ad contracta post illud non tenetur fiscus, nisi quatenus in suam utilitatem celiſte: cō quād reperientur bonis delinqūtūs, vel aliquid loco conum. Ut coniat ex dictis n. 68.

77 Quod si quars, cui incumbat probare ea esse contrata ante delictum, aut post. *Canter a iure suis quatuor criminalibus, tit. de questionib⁹ tangentib⁹ punitionem delictorum,* t. 1. n. 21. hic distinguit, si fiscus oportet creditoribus sive obligacionem contractam post crimen, incumbit creditoribus probare eam ante contractam esse. Si vero creditoris opponant contractam ante crimen, incumbit fisco probare contractam esse post illud. Sed existimò incumbere semper fisco onus probandæ debita post crimen esse contorta. Quia cum constet de debito, creditor habet fundatam suam intentionem, ut sibi soluator à debitor, & quo cunque in eius bona succedens: exceptio aetue fisci, quo se hac obligatione liberet, est ea contra dicta esse post crimen. Ergo fisci hanc exceptionem probare. Vnde similiter probant loquens de artibus lib. 6. de matrim. disq. 53. n. 4. Nec eis contra dicta post crimen, probabunt solu delinqūtūs confessione, fed id aliunde etiam est probandum. Quia confessio, seu testimonium vnius, non satis est in creditori p̄iudicium. Quod optimè tradit *Simancas de Cathol. in iustit. t. 9 n. 60.*

78 Non tenetur tamen fiscus vnius territorij, quando in diversis sunt bona publicata, soluere debita in alieno territorio contracta, sed sola in suo, nisi in subsidium, vbi illa bona non fatis efflent ad soluendum. Quia quāmuis creditor habens dicta bona sibi obligata, eligere valeat, ex quibus satis fieri libi velit, et rati bona sicut in diversis territoriis sita: vt per *Barolium l. Papillas ff de his quia in fraud. credit. & l. Privilégia, de privilegiis credit.* quia tamen vi pars bonorum est sita in duero territorio, facili est defraudare fiscum vnius, priuando ilium propter debita, vniuersitatis bonis publicatis, altero fisco manentibus: id eo ad evitandam hanc fraudem, aquilis est ut quilibet fiscus debita sui territorij soluat, & non ultra, nisi in subsidium, vbi alere non sufficiunt. Sic contra alios probat alius relatis *Farinacius in sua practica, in noua edit. tom. 1. p. 1. tit. de delictis & penis,* q. 25. n. 173.

79 Vlique adeo fiscus ad huc debita soluenda, vt fisci fideiūs iur. credito, est integrum excipere nondum principaliſ debitoris dona excusa esse, iuxta authent. *Præfati.* C. de pignor. ita eadem excipio competrere fideiūs illius condemnari aduersus fiscum, possunt enim petere excuti prius bona à fisco publicata. Quia cum succedat in bona principaliſ debitoris, succedit etiam in id onus, quo affecta sunt. Sic multis Doctoribus allegatis probat idem *Farinacius eadem qu. 25. n. 171.*

80 Arque quiores viae executivæ esset locus aduersus condemnatum, est quoque eidem locus contra fiscum eius bona occupantem. Quod constat ex ratione proximè legalit. Et tradunt *Rolandus consil. 51. n. 36. vol. 1. Iason.* ut eum refert & sequitur *Duenas reg. 277 ampliat. 4. Parlador de rebus quotidianis, lib. 2. a. fin. p. 4. 8. 2. n. 2.*

Debet quoque creditoribus illis, praequo solo debito-
rum summa ratio examine, & sola veritate inspecta, nec ex-
pectata lenitentia distinctiva, soluere. Ut probat *Exodus. 5. Si qui posſit, ac. 9. in principio C. de bonis danni.* ibi: *Si quis posſit haſſeſ ſy-
lum proſcriptionis exciperit, veſcives res proprias, ex qua-
cumque titulo fieri queſtas, veluti manu inēcta mox vindicta: aut cori-
quaquo modo occupata ſatim recipiat.* Ea enim particula ſa-
tum, itumnam cognitionem importat, & in momentanea,
C. vnde vi. Si traſlant Bartolus l. Res qua. 5. Res auctem. n. 2. n. 2.
ff de iure fisci. *Baldus.* *Quoniam contra, num. 27. de probat. Pa-
luſ. Si marito, 32. in principio, num. 2. ſſoluto matrī. Salicet
tū d. l. Si qui posſit haſſeſ, in principio, num. 1. in fine, dicens indicis
contariorum agnates maximum animatum ſularum detin-
mentum pati. *Ioan de Amico consil. 68. n. 8. Gomez Arias.* 76.
*Tauri, n. 3. Iulius Clarus in sua practica, lib. 5. q. 7. 8. num. 28. & ibi
Bairatius in additionibus, n. 62. *Peregrinus de iure fisci,* lib. 5. t. a.
n. 54. ver. *Creditorum autem. Farnacius in sua practica, in noua
edit. t. p. 1. tit. de delictis & penis, q. 25. n. 76.***

Quod si petras, an instantia ceptis contra delinqū-
tē, ut prosequenda contra fiscum, coram eodem iudice?
Quod si est difficilis, vatisq; opinionibus implexa, quam
optimè & latissime discutit *Barboſa.* *Sic constant. 1. 5. 9. finali.*
n. 1. 5. n. 9. in fine, ſſoluto matrī. Et ideo bieuerit dico
venio em lenitentiam esse, eam instantia minime pro-
querendam esse contra fiscum, sed ea proflus petenti, no-
nā contra illū inchoanda, & eam eiusiudice. Huius
lenitentia multos autores refert ibi *Barboſa* n. 17. &
tandem n. 19 illam approbat, ſolum quē differit in ratione eius
tradenda. Communiter enim configuratur ad speciale fisci
privilegium in hoc. At *Barboſa* nititur hoc privilegium
impingnare, dici: quæ rationem legi nimam esse, quod ſola
repräsentat personæ defuncti in herede, efficiat ut in-
stantia ceptis contra defunctum transeat aduersus heredem.
Ac cum fiscus non ſit proprietas, & subinde nec
proprietà repräsentat personam condemnari, (et probauit
c. 14. num. 4.) inde est, venit ista nona ſit contra fiscum,
tanquam contra nouum reum inchoanda.

Ex quo fit, ut quāmuis heres teneatur conficerre inuen-
tariū, & eo non confeſcio alſtingatur ad debita ſoluen-
da ultra hereditatis vires: at quia fiscus non ſit proprietā
heres, nec teneat inventariū conficerre, nec non confeſcio alſtingitur ultra bonorum publicatorum vires. Ita
doceat *Gaius.* *Res auct. 4. Regnatus.* p. 5. *Ex vocem, decisi. 5. na.
288 de testament. Boſsus in sua practica, 4. de bonorum publica-
tione, n. 13. Iulius Clarus in sua practica, lib. 5. q. 7. 8. n. 30. *Peregrinus
de iure fisci,* lib. 5. t. 1. n. 6. *Zauallos in sua commun. opin.
tom. 3. q. 82. n. 13. Farnacius multos referens d. 25. na. 13. &
dupli seq.**

Ex dictis inferiori primò, ſi bona tutoris, vel curatoriis
conficerunt, eis exigendam rationem tutela, & cura à fisco: debet enim onera haſſeſ, ſicut alia damnari ſubire. Et ita deciditur exp̄ſē. Si tutor reipublice, 9 ad finem, ſſdetul-
& rationis, diſtribuendis. Et doceat *Simancas de Cathol. in-
ſtit. t. p. 1. n. 13. Vafquez.* 1. 1. q. 96. 4. 5. difff. 169. 4. 2. m. 21.

Secundo inferior, condemnatum publicatur in bonis
priuatis actione aduersus ſuos debitores. Quippe cum in
omni ſituaria actua ſuascedat fiscus, ei competit aduersus
fiscoſ actio, l. 2. C. ad l. ultam. de ripublica, & l. Si debitor de-
portato ſſ de fideiūſor. Arque cum ſimiliter paſſiuſa condam-
natū ita tranſeat in fiscum, debitores condemnati libe-
rantur ſoluoendo fisco. Erat ita cum *Bar. Decio.* & alii, ſuſti-
nent *Peregrinus d. 1. n. 54. Boſsus in sua practica, 1. Debitorum an
delinquēt ſoluo posſit.* n. 3.

Tertiò inferior, facta bonorum conſiſtatione ita de-
bita tranſfate in fiscum, vt in posterum nulla ſuperbit
etio creditoribus condemnati contra ipsum conden-
natū, ſed tota proflus in fiscum tranſferratur: qui pro
eum debitorum ſolutione conueniendus eſt: adeo ut
quāmuis damnatus poſtea pinguiorē fortunam adi-

*cessarit, non tenetur ad ea debita. Conflat ex l. C de fidei-
fusso. ibi: Si Lycias adempta a parte bonorum exilium suum fecerit, non
cessarit diligendi, redditus patellas non admittitur. E: multis via-
tis doceat Farnacius. q. 25. n. 78.*

Definim super etiam auxiliis difficultatis. Prior est, si expensae factae in lite per fiducia publicantem bona, non praetende creditibus condemnati: aqua ita si minus non fatis fint ad vitium per solendum, expensae illae sine prius detrahenda? Quidam ea preferunt affirmant. Dicuntur, quod sicut in hogar valent negotiorum creditum. Sicut autem Matthei de *Affidatis* c. 1. *Eboracum* communitatum, p. 119 in *Quod fuerit regale in fiducia fundorum. Peroramus de rebus*, lib. 5, t. i. n. 55. *Farmacis alioz teatens in qua pratica, in noua editio, t. x. p. 1. et de debito & peccato, p. 25. p. 177. Semperca de Catholicis*, p. 122. *V. aymard d'Affidatis* 1639. p. 2. 20.

Quoniam quidem adeo verum est, ut ac naturale sit, ac

Quod quidem adeo verum est, ut nee naturaliter, ac
proinde nec in suo conscientia, tenetur postea con-
demnatus his aetate debita per folendum. Quia tenuit nu-
pice relati liberam condonazium hac obligacione, &
que se publico commisit, ita quod iurati probant, & multis ci-
tatis doceunt. Hieron. Laurentius in decr. 121. Rota Auctorius, f.
n. 4. Etiam adhuc ad Julianum Clarum, in prædicta lib. 5 cap. 78.
n. 369.

totum illam in siccum transerunt. Quare cum nec in pa-
nem illam statuan, nec fallae piaumpio inmittantur, et ce-
reum decilio in vitro quo foris seruanda. (V. confutare regu-
la tradita lib. prececd. c. 10. n. 11.) Arque ista contra *Glossam L.*
Vituperio, &c. v. *Fidius sorem*, ss. de *fidei usor*, dicit enim in mane-
re hunc naturaliter obligatum, inquit eadem bonis tra-
dunt *Glossa L.* *s. debitor*, & v. *Fidius sorem*, & v. *Tra. fidei usor*
Bart. cal. Vituperio, n. 5. & ibi *Paulinus* 2. *Idem Bartol.* L.
Quoties, 14. n. 5. *denominatio*, & finali, statim in principio,
oppositi 1. *de duobus usor*, & l. *Inter eos*, 2. *fidei usor* *for- dy-
ne*, & cum tefer & sequitur *Baldus L.* *versus in principio*, n.
ver. *Extra quatuor virtutum*, q[uod] scilicet *de re cogniti*, & l. *in manu-
atori*, n. 2. *C. de non numeri percuti*. *Choffeau* n. 8. *Lamus* 33.
Peregrinus *eadem* t. i. n. 55. *Sardua de Almenara*, t. i. 8. *privilegio*
n. 10. *Baradas* alios referens addit. ad *practicam Iuli Clari*,
t. i. n. 78. & 115.

Posterior difficultas est. Au*fficitus* præferatur creditoribus ex delicto, id est, an quando in iure ipsorum pena aliqua pecuniam imputatur, patrum filio, partium autem eius primato applicanda, nec condemnari iuris queque parti solidi-
c. præferatur ex delicto. Quidam enim præferendum negant. Quos refutat *Cesar lib. 1. par. 16. n. 8.* At mentio ab illo
discidio ibidem dicens præferendum siccum, l. 4. *C de penis*
fiscalibus credit. præfer. lib. 10. & l. Quid placet. ss. de ure sibi.
Ident. traditum *Farnasci* d. 9. 25. n. 188. *Iulus Clacus in sapra-
ca lib. 1. 9. 7. n. 31.*

Sitanum ubidam delictum, ob quod bona publicana-
da venient, & eadem sententia dauntur delinquis ad
peccatum applicandum filio, & ad partim interelle pro-
menda damnificari ex eo delicto, præferendum est inter-
ells parti. Quod bene tradit *Farnasci* ibi n. 189.

C A P V T X X I I I .
Qualiter consenserunt fructus bonorum percepti
a tertio possesse, in quem heretici aut alij
quorum bona ipso iure publicantur, ea pot
delictum alienarant?

CAPVT XXIII.

Qualiter confiscantur fructus bonorum percepti
a tertio possessore, in quem heretici aut alij,
quorum bona ipso iure publicantur, ea post
delictum alienant?

S V M M A R I V M

Quæ questiones disputatione sunt, n. 1.
Qualiter possum bona fiducia tenacem rem alienam apud se extrahere re-
futare, n. 2.
Uis est ea, ut cum proposita: Refutari quædam sententia, n. 3.
Explicari sententia, n. 4.
Quid est epius probatoria bona fiducia, n. 5.
Am pugnatio in tali, de cuius iniuria dubitatur, teneture et ostica com-

*perio in ius restituere, quando ratione obedientia à culpa liber fuit:
aut quando dubius permanfuit.* 6

Quicquid pietatis in operibus vestris vobis est invenire a deo.
Quicquid sub te vestris cona facta fuerit, alia curru pedestri, ant
nemore, et aqua recessum est in 9.
Adducit pietatum, an quae facta sit diuina, an fluctuans sit punctum, in
quo aqua bona filia: Et an referat ad vocem patrum deum retinatum es-

Item 10.
As proposito bona fide factus dicit ex re aliena, si ubi cognovit rem esse alienam, ignorans, ut tenet resistere id, in quo dicitur ea quae id compununtur, ut resistere id. Et hoc non est contra dictum eiusdem, sed non ac-

An non occurreret actione factioe de actione de prioribus, et per accidens, conseruat id ad obligandum, aut deducendum? T.
An cum tribus pretiis ad obiungendum, et montantem omniis, fas sit resistire? V. item vultum conjunctum, m. 13.

*An quando dicitur quia sicut est divisor, superat Valorem rei bona fide
consumpta, sed a ratione restitutio non debet esse.*

*Expositio bona quae enim rem alienam, & duram bona fide venientem
eodem pretio, temeritate suo emperit aliquid restituere? Refutatur du-
plex sententia, n. 16 & 17.*
Explicatur sententia. Anterior, n. 18 & 19.

*An si vendicaret hinc bona fide possita iam te et rem esse alienam, re-
natur emporum, sicut ante verum dominum monere in. 10.
An si empator dic posterior scies, rem tuis alienam, restitutus domino non
admonet nos peius sum, qui si bona fide vendicavit, tenetur nec us-
duo restituere illi premium n. 21.*

An si venditor bona fide consumperit premium, teneatur illud suo empori restituere, quando res vendita est sine retra. n. 22.
 An si bona fide rem alienam pro curia, scilicet duranti venditatem preto, teneatur sua empotri restituere. n. 23.
 An venditor bona fide rem alienam e domo preto quo emerat, teneatur premium vero domino restituere? Refertur opinio. n. 24.
 Explicatur sententia Auctoris, & quae dicantur iudicia universalia, & quae particularia. n. 25.
 Quis si bona fide commisit rem alienam pro alia, an teneatur rem in communicatione acceptam, restituere vero domino. n. 26.
 An venditor bona fide rem alienam e domo preto, quanto emerat, teneatur id preto augmentum vero domino restituere? Refertur quedam sententia. n. 27.
 Explicatur sententia Auctoris. n. 28.
 An bona fide vendens rem alienam sibi donatam, & postea minori pretio redimens, teneatur rem & lucrum illud domino restituere? n. 29.
 An donans bona fide rem alienam sibi donatam, si donatarius aliquid via remuneracionis iterum ei donet, si hoc vero domino restituendum, & hoc non constituit dictio, vele solam quod alter ad antea donata maneat obligatorum. n. 30.
 Vendens bona fide rem alienam apposita pena non solentem termino flatus, an teneatur ea penam sic partam, restituere dominum. n. 31.
 An bona fide credens rem aliquam ad se pertinere, quam venditum apprehendit, sed ob laetus viuens, posset ex resiliencia rebus ex sum illam? n. 32.
 An bona fide consenserit res consumptiva unico usui, teneatur vero dominio restituere, quatenus locupletior erat. Refertur quedam sententia. n. 33.
 Explicatur sententia Auctoris: & quando accipiens huiusmodi res a latrone, sit causa dominica, & quando latro similitus sit dominus. n. 34.
 An bona fide rem suam vendens numeris sufficiens, teneatur eos numeros dominio restituere? n. 35.
 Quando dubius est, si possessor bona fide ei usus est dictio, quid indicamus? & fortior quedam est nota. n. 36.
 Explicatur sententia Auctoris. n. 37 & 38.
 Quod in hoc dubio in dicendum quod restituendi onus, n. 39.
 Post n. 39 innentes alia summari.

V 1. **A** 2. **S** 3. **T** 4. **I** 5. **O** 6. **H** 7. **E** 8. **C** 9. **R** 10. **M** 11. **N** 12. **P** 13. **F** 14. **D** 15. **G** 16. **B** 17. **A** 18. **L** 19. **S** 20. **T** 21. **M** 22. **C** 23. **R** 24. **E** 25. **U** 26. **V** 27. **W** 28. **X** 29. **Z** 30. **H** 31. **J** 32. **K** 33. **L** 34. **N** 35. **P** 36. **R** 37. **S** 38. **T** 39. **U** 40. **V** 41. **W** 42. **X** 43. **Z** 44. **H** 45. **J** 46. **K** 47. **L** 48. **M** 49. **N** 50. **P** 51. **R** 52. **S** 53. **T** 54. **U** 55. **V** 56. **W** 57. **X** 58. **Z** 59. **H** 60. **J** 61. **K** 62. **L** 63. **M** 64. **N** 65. **P** 66. **R** 67. **S** 68. **T** 69. **U** 70. **V** 71. **W** 72. **X** 73. **Z** 74. **H** 75. **J** 76. **K** 77. **L** 78. **M** 79. **N** 80. **P** 81. **R** 82. **S** 83. **T** 84. **U** 85. **V** 86. **W** 87. **X** 88. **Z** 89. **H** 90. **J** 91. **K** 92. **L** 93. **M** 94. **N** 95. **P** 96. **R** 97. **S** 98. **T** 99. **U** 100. **V** 101. **W** 102. **X** 103. **Z** 104. **H** 105. **J** 106. **K** 107. **L** 108. **M** 109. **N** 110. **P** 111. **R** 112. **S** 113. **T** 114. **U** 115. **V** 116. **W** 117. **X** 118. **Z** 119. **H** 120. **J** 121. **K** 122. **L** 123. **M** 124. **N** 125. **P** 126. **R** 127. **S** 128. **T** 129. **U** 130. **V** 131. **W** 132. **X** 133. **Z** 134. **H** 135. **J** 136. **K** 137. **L** 138. **M** 139. **N** 140. **P** 141. **R** 142. **S** 143. **T** 144. **U** 145. **V** 146. **W** 147. **X** 148. **Z** 149. **H** 150. **J** 151. **K** 152. **L** 153. **M** 154. **N** 155. **P** 156. **R** 157. **S** 158. **T** 159. **U** 160. **V** 161. **W** 162. **X** 163. **Z** 164. **H** 165. **J** 166. **K** 167. **L** 168. **M** 169. **N** 170. **P** 171. **R** 172. **S** 173. **T** 174. **U** 175. **V** 176. **W** 177. **X** 178. **Z** 179. **H** 180. **J** 181. **K** 182. **L** 183. **M** 184. **N** 185. **P** 186. **R** 187. **S** 188. **T** 189. **U** 190. **V** 191. **W** 192. **X** 193. **Z** 194. **H** 195. **J** 196. **K** 197. **L** 198. **M** 199. **N** 200. **P** 201. **R** 202. **S** 203. **T** 204. **U** 205. **V** 206. **W** 207. **X** 208. **Z** 209. **H** 210. **J** 211. **K** 212. **L** 213. **M** 214. **N** 215. **P** 216. **R** 217. **S** 218. **T** 219. **U** 220. **V** 221. **W** 222. **X** 223. **Z** 224. **H** 225. **J** 226. **K** 227. **L** 228. **M** 229. **N** 230. **P** 231. **R** 232. **S** 233. **T** 234. **U** 235. **V** 236. **W** 237. **X** 238. **Z** 239. **H** 240. **J** 241. **K** 242. **L** 243. **M** 244. **N** 245. **P** 246. **R** 247. **S** 248. **T** 249. **U** 250. **V** 251. **W** 252. **X** 253. **Z** 254. **H** 255. **J** 256. **K** 257. **L** 258. **M** 259. **N** 260. **P** 261. **R** 262. **S** 263. **T** 264. **U** 265. **V** 266. **W** 267. **X** 268. **Z** 269. **H** 270. **J** 271. **K** 272. **L** 273. **M** 274. **N** 275. **P** 276. **R** 277. **S** 278. **T** 279. **U** 280. **V** 281. **W** 282. **X** 283. **Z** 284. **H** 285. **J** 286. **K** 287. **L** 288. **M** 289. **N** 290. **P** 291. **R** 292. **S** 293. **T** 294. **U** 295. **V** 296. **W** 297. **X** 298. **Z** 299. **H** 300. **J** 301. **K** 302. **L** 303. **M** 304. **N** 305. **P** 306. **R** 307. **S** 308. **T** 309. **U** 310. **V** 311. **W** 312. **X** 313. **Z** 314. **H** 315. **J** 316. **K** 317. **L** 318. **M** 319. **N** 320. **P** 321. **R** 322. **S** 323. **T** 324. **U** 325. **V** 326. **W** 327. **X** 328. **Z** 329. **H** 330. **J** 331. **K** 332. **L** 333. **M** 334. **N** 335. **P** 336. **R** 337. **S** 338. **T** 339. **U** 340. **V** 341. **W** 342. **X** 343. **Z** 344. **H** 345. **J** 346. **K** 347. **L** 348. **M** 349. **N** 350. **P** 351. **R** 352. **S** 353. **T** 354. **U** 355. **V** 356. **W** 357. **X** 358. **Z** 359. **H** 360. **J** 361. **K** 362. **L** 363. **M** 364. **N** 365. **P** 366. **R** 367. **S** 368. **T** 369. **U** 370. **V** 371. **W** 372. **X** 373. **Z** 374. **H** 375. **J** 376. **K** 377. **L** 378. **M** 379. **N** 380. **P** 381. **R** 382. **S** 383. **T** 384. **U** 385. **V** 386. **W** 387. **X** 388. **Z** 389. **H** 390. **J** 391. **K** 392. **L** 393. **M** 394. **N** 395. **P** 396. **R** 397. **S** 398. **T** 399. **U** 400. **V** 401. **W** 402. **X** 403. **Z** 404. **H** 405. **J** 406. **K** 407. **L** 408. **M** 409. **N** 410. **P** 411. **R** 412. **S** 413. **T** 414. **U** 415. **V** 416. **W** 417. **X** 418. **Z** 419. **H** 420. **J** 421. **K** 422. **L** 423. **M** 424. **N** 425. **P** 426. **R** 427. **S** 428. **T** 429. **U** 430. **V** 431. **W** 432. **X** 433. **Z** 434. **H** 435. **J** 436. **K** 437. **L** 438. **M** 439. **N** 440. **P** 441. **R** 442. **S** 443. **T** 444. **U** 445. **V** 446. **W** 447. **X** 448. **Z** 449. **H** 450. **J** 451. **K** 452. **L** 453. **M** 454. **N** 455. **P** 456. **R** 457. **S** 458. **T** 459. **U** 460. **V** 461. **W** 462. **X** 463. **Z** 464. **H** 465. **J** 466. **K** 467. **L** 468. **M** 469. **N** 470. **P** 471. **R** 472. **S** 473. **T** 474. **U** 475. **V** 476. **W** 477. **X** 478. **Z** 479. **H** 480. **J** 481. **K** 482. **L** 483. **M** 484. **N** 485. **P** 486. **R** 487. **S** 488. **T** 489. **U** 490. **V** 491. **W** 492. **X** 493. **Z** 494. **H** 495. **J** 496. **K** 497. **L** 498. **M** 499. **N** 500. **P** 501. **R** 502. **S** 503. **T** 504. **U** 505. **V** 506. **W** 507. **X** 508. **Z** 509. **H** 510. **J** 511. **K** 512. **L** 513. **M** 514. **N** 515. **P** 516. **R** 517. **S** 518. **T** 519. **U** 520. **V** 521. **W** 522. **X** 523. **Z** 524. **H** 525. **J** 526. **K** 527. **L** 528. **M** 529. **N** 530. **P** 531. **R** 532. **S** 533. **T** 534. **U** 535. **V** 536. **W** 537. **X** 538. **Z** 539. **H** 540. **J** 541. **K** 542. **L** 543. **M** 544. **N** 545. **P** 546. **R** 547. **S** 548. **T** 549. **U** 550. **V** 551. **W** 552. **X** 553. **Z** 554. **H** 555. **J** 556. **K** 557. **L** 558. **M** 559. **N** 560. **P** 561. **R** 562. **S** 563. **T** 564. **U** 565. **V** 566. **W** 567. **X** 568. **Z** 569. **H** 570. **J** 571. **K** 572. **L** 573. **M** 574. **N** 575. **P** 576. **R** 577. **S** 578. **T** 579. **U** 580. **V** 581. **W** 582. **X** 583. **Z** 584. **H** 585. **J** 586. **K** 587. **L** 588. **M** 589. **N** 590. **P** 591. **R** 592. **S** 593. **T** 594. **U** 595. **V** 596. **W** 597. **X** 598. **Z** 599. **H** 600. **J** 601. **K** 602. **L** 603. **M** 604. **N** 605. **P** 606. **R** 607. **S** 608. **T** 609. **U** 610. **V** 611. **W** 612. **X** 613. **Z** 614. **H** 615. **J** 616. **K** 617. **L** 618. **M** 619. **N** 620. **P** 621. **R** 622. **S** 623. **T** 624. **U** 625. **V** 626. **W** 627. **X** 628. **Z** 629. **H** 630. **J** 631. **K** 632. **L** 633. **M** 634. **N** 635. **P** 636. **R** 637. **S** 638. **T** 639. **U** 640. **V** 641. **W** 642. **X** 643. **Z** 644. **H** 645. **J** 646. **K** 647. **L** 648. **M** 649. **N** 650. **P** 651. **R** 652. **S** 653. **T** 654. **U** 655. **V** 656. **W** 657. **X** 658. **Z** 659. **H** 660. **J** 661. **K** 662. **L** 663. **M** 664. **N** 665. **P** 666. **R** 667. **S** 668. **T** 669. **U** 670. **V** 671. **W** 672. **X** 673. **Z** 674. **H** 675. **J** 676. **K** 677. **L** 678. **M** 679. **N** 680. **P** 681. **R** 682. **S** 683. **T** 684. **U** 685. **V** 686. **W** 687. **X** 688. **Z** 689. **H** 690. **J** 691. **K** 692. **L** 693. **M** 694. **N** 695. **P** 696. **R** 697. **S** 698. **T** 699. **U** 700. **V** 701. **W** 702. **X** 703. **Z** 704. **H** 705. **J** 706. **K** 707. **L** 708. **M** 709. **N** 710. **P** 711. **R** 712. **S** 713. **T** 714. **U** 715. **V** 716. **W** 717. **X** 718. **Z** 719. **H** 720. **J** 721. **K** 722. **L** 723. **M** 724. **N** 725. **P** 726. **R** 727. **S** 728. **T** 729. **U** 730. **V** 731. **W** 732. **X** 733. **Z** 734. **H** 735. **J** 736. **K** 737. **L** 738. **M** 739. **N** 740. **P** 741. **R** 742. **S** 743. **T** 744. **U** 745. **V** 746. **W** 747. **X** 748. **Z** 749. **H** 750. **J** 751. **K** 752. **L** 753. **M** 754. **N** 755. **P** 756. **R** 757. **S** 758. **T** 759. **U** 760. **V** 761. **W** 762. **X** 763. **Z** 764. **H** 765. **J** 766. **K** 767. **L** 768. **M** 769. **N** 770. **P** 771. **R** 772. **S** 773. **T** 774. **U** 775. **V** 776. **W** 777. **X** 778. **Z** 779. **H** 780. **J** 781. **K** 782. **L** 783. **M** 784. **N** 785. **P** 786. **R** 787. **S** 788. **T** 789. **U** 790. **V** 791. **W** 792. **X** 793. **Z** 794. **H** 795. **J** 796. **K** 797. **L** 798. **M** 799. **N** 800. **P** 801. **R** 802. **S** 803. **T** 804. **U** 805. **V** 806. **W** 807. **X** 808. **Z** 809. **H** 810. **J** 811. **K** 812. **L** 813. **M** 814. **N** 815. **P** 816. **R** 817. **S** 818. **T** 819. **U** 820. **V** 821. **W** 822. **X** 823. **Z** 824. **H** 825. **J** 826. **K** 827. **L** 828. **M** 829. **N** 830. **P** 831. **R** 832. **S** 833. **T** 834. **U** 835. **V** 836. **W** 837. **X** 838. **Z** 839. **H** 840. **J** 841. **K** 842. **L** 843. **M** 844. **N** 845. **P** 846. **R** 847. **S** 848. **T** 849. **U** 850. **V** 851. **W** 852. **X** 853. **Z** 854. **H** 855. **J** 856. **K** 857. **L** 858. **M** 859. **N** 860. **P** 861. **R** 862. **S** 863. **T** 864. **U** 865. **V** 866. **W** 867. **X** 868. **Z** 869. **H** 870. **J** 871. **K** 872. **L** 873. **M** 874. **N** 875. **P** 876. **R** 877. **S** 878. **T** 879. **U** 880. **V** 881. **W** 882. **X** 883. **Z** 884. **H** 885. **J** 886. **K** 887. **L** 888. **M** 889. **N** 890. **P** 891. **R** 892. **S** 893. **T** 894. **U** 895. **V** 896. **W** 897. **X** 898. **Z** 899. **H** 900. **J** 901

nomine referit, qui autem possessorum bona fidei censeri ditionem factum ex prelio rei alienae, quando illud diu retinuit, fecis si paulo post consumptum. Quia non est major ratio de re futuâ donata: retenta diu aut breui, quam de prelio sic retente, ut sit, vel non sit divisor. At si rem donatam diu retineret, ac postea bona fide consumptum, nil alioquin de suo patrimonio consumpturus, non dicetur factus divisor, nec tenetur restituere. Ergo idem est de prelio dicendum.

1. Et similiter si postquam nouit rem esse alienam, & eius fractum ad dominum pertinere, ignorat invincibiliter se teneri restituere id, in quo factus est divisor, id que bona fide consumptum, ita ut cum cessarâ ignoratio, nil plus habeat in bonis, quam habuerit carcer illare, & fructibus, nil tenetur restituere. Quia cum cessar bona fides, non recuperatur divisor. Ita *Molina* 19.3. *de inst. p.2. disp. 718.n.2.*

2. Quartâ obleria, confutio dicere Doctores predictos ad dispicendum an possessor bona fidei sit divisor factus, spectandum est an lucrum occasionis illius rei aliena sit acquisitum, nec ne: nam si per accidensalia peculiares causationis patrimonii auctor aut diminutum sit, id minim attendi debet. Exempli gratia, inuitatus ad splendidiam cenan lusit, et perdidit, eo quod in eis domo cum aliis amicis inuenit, alias non lusurians aut intemperante edit, & ideo in gravem morbum incidit, ac in medicinis multa insumpit, dictetur ad hunc locupletior in sumbris causa vilioris faciens. Quia etiâ ratione sit valde imminutum patrimonium, et tamen diminutum non ex re aliena consumpta, sed ex ludo, vel intemperante provenit. Secus autem si occasione illius pretij causa vilioris domi facienda, quod lusurians, lusit, alias non lusurians, idque perdidit, tunc enim non dicetur in eo factus divisor.

3. Quintâ obleria circa exemplum vestis pretiose consumpta bona fide, adiunctum n.7. dum dicunt solum restituendum premium vestis vilioris, quam alias possessor bona fide inducens erat, intelligi, quando vestis illa est propter consumptum, sed adhuc exter, aut si iam vix anti-quata, est vendita: non solum premium vestis est restituendum, sed etiam vestis illa apud possessorum bona fidei extrans, aut premium quo venit. Quoniam sit illa extat apud possessorum, et aliena: si autem vendita est, possessorum non habere rem, nec ex illa factum locupletio rem. At quod si presenti est, et tenetur aucto rium immunitum redire, et restituendo ei premium. Hic sunt *Gavriel* 4.15. q.3. a.3. col.5. *propop. 2. vers.* *Dicitur nec perceptos. Angelus Summa. v. Restitutio. 1.v. Emens. 9. v. Syntagma. v. Restitutio. 9. 7. dabo. 3. *Tobiana v. Restitutio. 9. 2. 4. n. 25. *Catena. 2. 2. qn. 62. 2. 6. col. 2. vers.* Adiumentum batu. & in *Summa. v. Restitutio. 6. 1. ad fin. vers.* Adiure circa hanc regulam, qui in hoc posteriori loco expressius est pro hac sententia, ait enim folium illum teneri apud quem res est. *Casar. reg. Peccatum. 3. p. initio. n.3. vers. Quarto. Ioan. 2. *Molina de inst. lib. 9. 10. col. 3. vers.* Si autem secundus empator. *Pedraza Summa. p. 4. noua edit. p.3. ab. 2. n. 149. & 150. Rebello de inst. p. 1. lib. 2. q. 3. n. 3. Molina. 10. 3. de inst. p. 2. disp. 718.n.2.****

4. Ultima obleria, dum hincque diximus augmentum patrimonii ex re aliena à possesso bona fidei habitum, esse restituendum, intelligi quo ad diu taxat, quod rei alienae consumpta, aut illius eius bona fide habiti valorem adaequat, v.g. Inuitatus qui piam de bona fide legimina furiosa, quibus latratus ab finitur à splendidis cibis domi edendis, non tenet valorem huius splendide cenea alias consumpta, sed foliū illorum legimini, domino restituere. Quia non tenetur plus restituere, quam ex re futura participari possessorum bona fidei, neum bona: cum enim folium illum teneri apud quem res est. *Casar. reg. Peccatum. 3. p. initio. n.3. vers. Quarto. Ioan. 2. *Molina de inst. lib. 9. 10. col. 3. vers.* Si autem secundus empator. *Pedraza Summa. p. 4. noua edit. p.3. ab. 2. n. 146. vers. Accipe simile. Leonardus lib. 2. de inst. 14. dub. 1. 4. Atque in propriis terminis eam sustinunt dicentes venditorem hunc militer teneti suo empotori restituere, *Naufr. Summa Latina & Hispana. c. 17. n. 8. Philiarcus de officio sacerdotis. 10. 2. p. 2. lib. 6. 5. 18. col. 3. vers. Alterum in quo. *Lud. Lopez. 1. p. instru. conscientia. 6. 9. 4. ad fin. & lib. 1. de contrah. 6. 3. col. 2. vers.* Inter tam dubias: atque duplum adhiber limitationem in utroque loco sibi et, nisi scripto venditor stipulatis sit feretur in indemnem empotorum: posterior est, nisi cedere ei actionem erga latronem aut anteriores venditores, esset frustraneum, eo quod ille fit superpet, aut absit. Et hanc sententiam dicit probabilem *Valeantia*, & valde probabilem *Sayron. seq. allegandi* & n.18. Adiut autem *Naufr. Summa Hispana. c. 17. n. 8.* teneti hunc venditorem.***

accepte: cum hic bona fide possessor, qui nec iniuste accipit, nec aliquid rei accepte apud se habet, cogatur restituere. Nec oblat textus *In pupilo. 4. 7. ff. de solus* qui glossa opinione probate videtur, ibi: *Nam hoc ipso quod non est pauperior, factus locupletior est.* Nam bene intelliguntur glossa *glossa ibi v. Non est pauperior. & Deinceps reg. In panibus, ad finem. ff. de regula iuri. Lud. Gomez. 9. *Actions. n. 21. In finit. de actionibus, vnon factus. si pauperior, scilicet, soluendo & faciendo id, ad quod tenetur. Cum enim id ex suo patrimonio solvere teneretur, dicitur factus locupletior, quia id in suo patrimonio invenit, alias non invenit.**

Secundâ deducitur, quid in ea questione sententia **16** sit, an si bona fide quisquam à non domino rem emat, atque eadem bona fide durante vendat ex qua, aut maiori prelio, alteri, aut postea minori prelio cedente rem à suo empore redimat, supposito hoc omnia iusta fieri, et quod hanc intra laitudinem iusta preli, supremi, medi & infimi, aut te plus minusve valenti, ob temporum varietatem, tenetur postea veritatis conscius, restituere aliquip vero domino, aut suo empotori. Et quidem prius dicamus de obligacione erga suum empotorum: deinde autem de obligatione erga verum dominum. Triplices est sententia circa obligacionem respectu empotorum. Prima sustinet venditorem hunc ex qua aut minori prelio vendentem, ad nihilum restituendum tenetur. Dicitur, quod hic non tenetur ratione iniusta acceptio, nec ratione nec accepte. Cum enim bona fide vendiderit, sicut prorsus insufficiens manens: & cum nec rem illam apud se habeat, nec aliquid nomine eius, utpote qui in nihil ex ea venditione locupletor eruit, non habet apud se rem alienam. Quod si dicas illum habere apud se premium rei alienae, quod loco illius succedit, non est verum in viuisum succedit premium loco rei, sed in solis vniuersalibus indicis id viuum habere probamus n.s. Er confirmatur, quia regularia 4. tradita star pro hoc venditore: cum enim sit possessor bona fidei, & in nihil sit factus locupletior, ad nihilum tenetur. Huius sententia videtur quidam DD. *Vniver. falsiter tradentes, & indistincte, hunc venditorem ad nihilum restituendum obligati.* (Dico autem videri huius sententia, & non esse aboluta: quia possunt intelligi, ut ad nihilum restituendum tenetur rei, et a veri domino illius rei vendita, & hoc probatur coram ratio: quod est, hunc possessorum non habere rem, nec ex illa factum locupletio rem. At quod si presenti est, et tenetur aucto rium immunitum redire, et restituendo ei premium.) Hic sunt *Gavriel* 4.15. q.3. a.3. col.5. *propop. 2. vers.* *Dicitur nec perceptos. Angelus Summa. v. Restitutio. 1.v. Emens. 9. v. Syntagma. v. Restitutio. 9. 7. dabo. 3. *Tobiana v. Restitutio. 9. 2. 4. n. 25. *Catena. 2. 2. qn. 62. 2. 6. col. 2. vers.* Adiumentum batu. & in *Summa. v. Restitutio. 6. 1. ad fin. vers.* Adiure circa hanc regulam, qui in hoc posteriori loco expressius est pro hac sententia, ait enim folium illum teneri apud quem res est. *Casar. reg. Peccatum. 3. p. initio. n.3. vers. Quarto. Ioan. 2. *Molina de inst. lib. 9. 10. col. 3. vers.* Si autem secundus empator. *Pedraza Summa. p. 4. noua edit. p.3. ab. 2. n. 146. vers. Accipe simile. Leonardus lib. 2. de inst. 14. dub. 1. 4. Atque in propriis terminis eam sustinunt dicentes venditorem hunc militer teneti suo empotori restituere, *Naufr. Summa Latina & Hispana. c. 17. n. 8. Philiarcus de officio sacerdotis. 10. 2. p. 2. lib. 6. 5. 18. col. 3. vers. Alterum in quo. *Lud. Lopez. 1. p. instru. conscientia. 6. 9. 4. ad fin. & lib. 1. de contrah. 6. 3. col. 2. vers.* Inter tam dubias: atque duplum adhiber limitationem in utroque loco sibi et, nisi scripto venditor stipulatis sit feretur in indemnem empotorum: posterior est, nisi cedere ei actionem erga latronem aut anteriores venditores, esset frustraneum, eo quod ille fit superpet, aut absit. Et hanc sententiam dicit probabilem *Valeantia*, & valde probabilem *Sayron. seq. allegandi* & n.18. Adiut autem *Naufr. Summa Hispana. c. 17. n. 8.* teneti hunc venditorem.*****

ditorem in foro externo de cuiuslibet suo empotori, & ita via euictiois cogendum in foro externo ad reddendum empotorum premium. Etsi 28. addit. adiunctum, na. 8. c. 17. querit cur non tenetur ad euictiois in foro conficiencia, sed in foro externo & responderet, eo quod à cui palibet fuerit, nec dicit factus: quia bona fides non presumuntur in foro externo contra euictiois naturam. Atque *Summa Latina. cod. c. 17. n. 8. & Philiarcus ad Lud. Lopez. proxime elegati*, aut hunc tenet in foro in conficiencia ad cedendum suo empotori de euictiois actione nem, quam haber aduersus cum, à quo bona fide emit: quia in ea sola factus est locupletior. Atque haec solia cellione illum sufficiunt, probant ex *In credito. 38. ff. de euictiois*, ubi aliter: *cum creditor accipiente bona fide à non domino rem alienam in pignus, idque possit vendentem pro suo debito, si possit pignus à vero domino euincatur, sufficiunt eum sive cedendo actionem cedendo, quam habet aduersus debito rem, qui ibi in pignus rem illam tradidit.*

7. Secunda sententia sustinet, tenet cum rescindere contractum cum suo empotor, tradendo ei premium, & recuperando rem venditam, ut vero domino tradatur. Dicitur, quod venditor tenetur aucto riori de euictiois, nec possit illum ad alium ablegare, cum quo ei negotium non fuit: sed integrum est aucto riori nolle contractum actionis iure, aut alium anteriori venditorem cogere immedio venditorem ad solendum libitum interesse. Ut constat ex *I. Ex emp. ff. de actionibus aucto riori. ibi. Euictio in nomine venditorem obligat.* & *I. sed ius. 16. ff. de minoribus ibi. Sed vbi est actio datum, posterior empator reverti ad aucto riorum suo empotor restituere, ac contractu rescilio rem illam alienam domino reddere. Si autem nullum hunc danni aucto riori periculum imminent, liberatur venditor ab hoc obligacione. Prioriter patrem probant ratios ad duce n. preced. nam in hac parte cum illa conuenienter sententia. Er ex ibi dictis soluta manent rationes prima sententia ad duce n. num. 16. contrarium probantes. Posterior autem pars probatur, qui erga empotori sola est obligatio redendi enim à domino imminent ex re aliena vendita immunit. At in hoc casu nullum ei damnum immunit nec verus dominus sine illam petiuntur, nec recipie eam tenetur restituere, exceptante eum ignoratam, quia tem alienam ignorat. Et ideo hanc sententiam tenuerit *Sot. lib. 4. de inst. 9. 7. a. 2. col. 5. Mart. de Lebedna. 2. p. 4. q. 18. a. 6. col. 4. Valentina. 2. 2. disp. 5. q. 6. punto 3. ad finem. Leon. ad lib. 2. de inst. 1. 4. dubio 5. na. 26. uncto n. 29. Rebello de inst. p. lib. 9. q. 18. sed. 1. n. 12. & 13. Vigilia. 10. Sum. c. 60. cap. 14. & 15. Molina. erit non ita clare tom. 1. de inst. disp. 38. o. col. 4. ref. Quando venditor. Et expelle to. 3. p. 2. disp. 7. 1. n. 6. concl. 3. & 7. 7. & 10. Eiusdem sententia videatur expelle Toledo lib. 5. Summa. c. 17. na. 8. vbi ait tenetur hunc venditorem ferendum suum ex aucto riori indemnum, & restituere ei premium, si forte res illa ablativa fuerit. Eiusdem videtur *Mercado. lib. 6. de contractibus. c. 1. ad finem*, vbi dicit tenetur paratum aucto riori ad restituendum premium suo empotori, si res ab eo petita fuerit. Eiusdem videtur *Batista. 2. q. 62. dubio 2. concl. 1.* vbi ait tenetur hunc vitare sui empotoris dannum, reddendo ei premium, si periculum sufficit, ut verus dominus inueniat rem apud empotorum. Et *Petr. de Lebedna. 2. tom. summa. tracit. 8. c. 14. pof. 4. concl. dub. 2.* vbi ait hunc teneri omnino ad virandom sui empotoris dannum. Quare (ve optimè ait *Molina* viroque loco citato) si res illa vendita esset iam bona fide contra partem aucto riori, venditor ad nihilum teneretur. Atque tunc suis empotori nullum pati. et immum: cum tanquam bona fide possessor non tenetur vero dominus, nisi quatenus ex illa evasit locupletior, qualis non evasit, utpote qui iusto emit pretio.**

Atque quamvis Doctores predicti non explicent hoc, dicendum est similiter teneri hunc venditorem rescindere contractum cum empotori, etque reddere premium, si periculum adiutorum ex aucto riori non emit. Quare (ve optimè ait *Molina* viroque loco citato) si res illa vendita esset iam bona fide contra partem aucto riori, venditor ad nihilum teneretur. Atque tunc suis empotori nullum pati. et immum: cum tanquam bona fide possessor non tenetur vero dominus, nisi quatenus ex illa evasit locupletior, qualis non evasit, utpote qui iusto emit pretio.

R. 4. tia

tia huius imperii relevat venditorem. Quia adhuc patitur damnum, cum tenerat semper eam restituere, & illa obligatio ad eum imperii iure debeat.

20. Quod si quatas, an si venditor postea innotescat rem esse alienam, id ignorantem imperio, teneat ut id dominum aut emporem suum monere, ita distinguendum est, si venditor bona fide immunit damnum ex ea monitione, quia nequibus a suo anteriori venditore premium recuperare, quod ei bona fide dedit, neutrum tenerat admoneere. Quia cum nec rem alienam habeat, ne calcihi sit inulta damni causa, non tenetur eam incuriam per iuramentum de pari, admoneendi dominum, ut rem suam recuperet. Si vero absque suo domino pessum, tenetur sola charia islege. Quippe ratio proposito est, nullam esse iustitiae obligationem. Est autem charitatis, eius enim lex obligat, damnum proximi vitandum, quod absque proprio cauerit porre. Sic *Leonardus* lib. 2. de iustitia c. 1. q. dub. 5. n. 30. Similiter tenetur ex charitate & admoneere premium male fidei possessorum, & in dictum primi, lequentes male fidei possessores, ut restituant integram dominio rei, & carere uti operae praestent, media ad omnia necessaria adhibendo, quia admirebatur tenetur ex charitate, quicunque alius id sciens. Ut optimè ducet *Molinus* lib. 3. de iustitia p. 2. disp. 72. n. 7. Quod intelligi, ut ipse vel iustitiae, nec iurisperitorum immunitas per iustitiam amittendis, iuxta proximam dicta.

21. Quod si etiù quatas, an si imperio haec posterior scens rem esse alienam restituit eam vero domino, non admittendo suum venditorem bona fidei an tenetur eum venditor illi premium restituere. Distinguunt idem *Leonardus* eod. dub. 5. n. 28. si ex illa restitutio accelerata incurrit damnum venditor, non valens recuperare premium a suo anteriori venditore, quod vix recuperaret, & res dominio restituere, non tenetur suum hunc emporem seruire in demnum, restituendo ei premium. Quia ut peras premium, generabatur sui venditori sem reddere, ut recuperari premium a suo anteriori venditore. Si vero non fuit causa eius damni, quia adhuc non recuperari premium, tenetur vix. Quia nullula est causa exclusans. Verum in utroque causa existimatur tenetur premium illud ei restituere. Duplex est intentio. Prior alter tenet hunc premium illud vero rei dominio restituere. Dicitur primo, quod hic venditor non comparavit eius premium dominum: non ex haec emporis intentione, quia fuit transferre dominum ex supplicatione, quod ipse acquirat dominum res libenter, quod tamen non comparavit, cum non esset venditor, tum etiam ex contractus natura, per quem dominum transferri nequit, ut ipso quietum, tranquillum retinente venditio. Ergo tenetur id premium, cum quam alienum, vero domino restituere. Et confirmatur, quia prius non successit loco rei, l. 1. c. rem. & premium, 2. ff. de petitione hereditatis ibi. Post eximiam in locum hereditarie res rendita premium cuiusquefisi. Ergo id premium est alienum, hec & ipsa res & venditor. & video tenetur id restituere ratione rei accepta, & si rem alienam apud se habebatur quo eniūt in prioris respectu, huc locupletior reflectus sit, siue non. Secundum, quia hic bona fidei venditor est in toto illo preto factus locupletior, utpote qui prius, qui a latrone rem illam copararat, non fecerat iacturam, tenebaturque veritas confeusus rem vero domino, nullum ab eo exigendo premium, restituere. Ergo tenetur id totum vero domino restituere. Et ideo hanc intentiam tenuit *Aragon* 2. 2. q. 62. 4. 6. dub. 1. col. 3. & ibi *Balio* relato *Pena* dub. 2. col. 3. & ibi *Sabon* controver. 2. *Petrus de Ledesma* 2. 10. *Summa tract. 8* c. 14. post 4. cons. dubio 1. *Sayro in clavis regia*, lib. 10. tract. 1. c. 1. 13. & 14. *Vulgo* 2. 2. q. 96. art. 5. disp. 172. c. 1. n. 4. dicimus omnes in hoc conuenient. Adhuc autem *Petrus de Ledesma*, si dominus non comparat, esse restitendum premium illud pauperibus. Addunt etiam *aragon* eod. dub. 1. in foliat ad 1. & *Sayro* num. 1. si premium illud iam sit ac hoc bona fidei venditore consumptum, teneatur enim cum restituere, quatenus ex illo factus locupletior. Posterior sententia (cum adiutorio) ut hunc venditorem nil protius exercere res domino restituere. Dicor, quod venditio rei aliena in valida, ac effectus aliquos habeat,

quod principale solum vendendi propositionis spectari debet, quia comen indigeret, si principale propositionis esset donandi. Et hinc manent iusta contraria fundamenta. Et ideo huius sententia sunt clarè omnes Doctores allegati n. 16. quos resuila affectore indistinctè hunc bona filii dei possessorum ad nihil restituendum obligari. Arque in propriis terminis tradunt *Gabriel* 4. d. 15. q. 3. a. 3. dub. 5. propos. 2. ver. Dicitur nec perceptas *Angela* in *Summa*, & restitutio. 1. v. *Emes*. n. 4. *Sylvestr* & *Refutatio*, 3. q. 7. dicto 3. *Taberna de Ledesma* 2. p. 4. q. 18. 4. col. 4. *Iacobus* lib. 5. *Summa* c. 17. n. 8. *Valentia* 2. 2. disp. 5. q. 6. punto 3. ad fin. *Rebella de iustitia* p. 1. lib. 2. q. 3. n. 3. vñ. *Arquibaccharia*, & p. 2. lib. 9. q. 18. fid. 1. n. 9. *Natura* lib. 1. terc. c. 6. in tract. 4. dub. 5. n. 16. *Philippus de officio sacerdotis* to. 2. p. 1. lib. 6. c. 18. col. 3. resp. *alterum* in quo *Leonardus* lib. 2. de iustitia c. 14. dub. 1. n. 4. & dub. 5. n. 2. *Molinus* 3. de iustitia p. 2. disp. 72. n. 6. & duplicita. *Verga* I. to. *Summa* cap. 60. c. 1. & 15. E. dicit esse latissim probabilem. Pet. de *Ledesma* relatio n. praeceps pro contra via sententia.

Si tamen bona fide quisemera rem alienam, & bona fidet communiter pro alia, teneatur conscientis veritatis recindere communicationem, utrum vero domino redatur: quod istud fieri nequaerat, tenetur rem illam, quam loco communicationis habet, restituere vero domino rei communicare pro illa. Ratio est, quia ut probatum est, non fit verus dominus res illius in communicationem accepta: ac prouide tenetur res ei accepta, quoniam locupletio non euerterit. Quare id optime dicit *Ador* 2. 2. q. 62. art. 6. contra n. 12. hoc est ex omnium consensu.

In iuncto calo, nempe, quando hic bona fidei venditor distinxit rem illam alienam auctori preto, at iusto, graue duorum est, ut illud prius augmentum tenetur vero rei dominio restituere. Quidam cencere id prius augmentum non esse restituendum vero domino, eti res sua ei non restituatur. Ducuntur, quod id non fit fractus res aliena, sed industria illam emens iuste uno pretio minor, & vendens etiam iuste alto majori pretio. At si res industria iuste ad possessorum, & non ad dominum. Vn. 8. diximus. Et confirmatur, quia si res illa restituere potest vero domino, seruando illam omnino indemne, predictum augmentum prius non efficeret domino restituendum, cum ei plene. & ad equalitatem sit restitutio redita esse sua. Ergo id prius augmentum non est fractus res, sed industria, alias cedetur domino rei. Secundo, quia si venditor hie venderet rem illam minori pretio, & potest res illa domino vindicetur, non tenetur res aliena, nisi calus a fute, et restituere id prius decernit. Tertio, quia si venditor bona fidei ea duranti, rem eadem vendidit, atq. eadem eodem pretio, non tenetur id prius vero rei domino restituere, cum illud non sit, quod prius deus. Ergo nec tenebitur restituere, si cuidam tertio vendat. Quippe premium illud eodem ratione illa vis videtur, si recuperatur ut a latrone, sive ab alio tertio acceptum. Quis oportet quod tenetur domino ratione iuste acceptum, cum tamen bona fide factum sit, nec ratione res accepta, cum iam distinxit, nec premium loco illius succedit (vnquam probatum) nec moraliter aliquid illius res, aut ex qualibet in causa in bonis venditoris: cum ratione illius nullatenus sit in causa suum patrimonium, & subinde nec factus locupletio. Et confirmatur, quia illa prius recuperatio ex venditione, potius fuit ad indemnaciam tenuandam, quam ad utilitatem consequentiam, quamvis indecedit, & peracto deis, ut prae intentionem ac opinionem venditoris bona fide, secura sit in eis utilitas, ut a domino postea comparetur, quoniam res prius illi non restituto vindicari. At principale intentum est, tempore factum. *Iacobus* in principio 1. si quis nec causam sibi revertitur, si quid donationis causa, si de contrabuupto. Quod tamen momentum est, ut in eis utilitatibus referens *Tirquel* 1. si inquam, & *Donatio largatum*, n. 4. C. de revocat. donation, vendita re maiori pretio animo vendendi, eti remissio illa prius fit donatio, ac quingenios aureos excedat, eam non indigere insinuatione: et

iuxta ibi tradita, & nullus illorum eam negaret.) Duxit, quod res illa id angustum verè valuerit, alias pretium inusum, & consequenter empotoris restituendum: ergo id angustum etiè verè fructus ei alienus, & consequenter domino illius cedere debet, cum in eo possessor hic bona fide sit effectus locupletior. Quod si quid in iustitia etiam cooperatur, fateor deducendum industris illius pretium. Praeterea hoc amplius probabitur quodam texu n. seq. Necessitates contra me mouentur. Namid primam constat ex dictis. Et ad confirmationem constabit ex dendis n. seq. Ad secundam, nego forem non teneatis ut pretium suo empori reddere. Quia tenetur omnino restendere contractum pietatis refutato, ipsoque qui nullum illius reuendit iustiam causam habet, nisi velis dicere eum ex furio lucratum. Ad tertiam dico id non esse absurdum, quia ex natura contractus tenetur suo empori de cunctione, quia obligatio in nullo potest esse domino praividicare. Atque ideo hanc sententiam fulgintem Gabriel, Angelus, Syllester, Sora, Martinus à Ledeftina, Rebello virtute loco, Leonhardus virtuo quo loco, Naatura vbi allegantur n. 25. Rosellanus. Restituto, 7. m. 19. Iuxta à Matina deraffirmata q. 10. art. 3. vers. Si autem secundum emporum. Contra reg. Pecuniam, 3. p. initio. n. 4. vers. 4. Barth. à Matina libro 1. Summa, 4. 4. 8. 30. vbi deis. queris si triuenda sunt, in regula 2. Salomon 1. 2. 7. 6. 1. c. contrariae, 1. Graeffi 1. p. decim. lib. 1. 2. 10. 3. 1. 4. Lib. Lapes. Instantes sententiam lib. 1. lib. de contraria, c. 3. col. 3. vers. 4. Praeterea me quidam inculpant Molina 10. 2. de iustitia, diff. 380. col. 4. vers. Quando venditor. Sayrin claus regia. lib. 10. tract. 2. c. 2. 1. 13. Venerabilem. Summa 6. 6. 6. cau. 14. & 15. Atque ideam aperię colliguntur Caiet. 2. 1. 2. 9. 1. art. 4. et 2. vers. Adcedunt enim baus, dicens enim hunc mil tenebit restituere, quando aquila percepio venditor, can reditrationem, quod non euaserit locupletioris baus penitus in cunctis indicat ad excessum pretii, in quo locupletior fit.

29 Tandem in i^{us}to casu, neque, quando possit, per bona-
fide rem sibi donata non domino vendidit bona fide,
& postea eadem fide dicitur et demittit minoris pretio, sūlt
tamen, an hic possit, si non fide tenetur non solam illam
rem alienam à te possit, quoniam retinuerit, sed etiam illum
pretium ex cellulam, quem ex venditione habuit. *M. linea t. 3.*
de iustitia p. 2. dif. 11. n. 10. at si forent venditent ea cum furti-
um, & posse autem minori pretio redditum non reten-
derent ex cellula illam pretium domino retinuerint, sed farisaic re-
reddendo et rem tamen non detinuerant, & fructus ex ea
debitos. Dicitur quod ille pretium ex cellulam si industrie fu-
ris fructus & non tui. Insuper, quia cellulam se traducere
cum est ad aquilatorem, ut locutus e qualitate predicto
modo non refutetur illo pretium ex cellulam. At dicendum est,
4 ver. Ex quo. I. locutus autem inter nos, quoniam non in remu-
neratione acceptum excedat valorem rei furtive dona-
tar, ille enim ex cellulis cedit domino rei: sicut proced. di-
ximus de maiori poterit excellere. Quod etiam constat ex
ratione in textu adducti, nempe, quod non quis quendam
permittatur, & ido ex cellulis ille sit eff. C. t. 1. alioquin pro-
pter quam huius industrie hanc donantis aliiquid debeatur. Et
quoniam textus loquuntur possib. rete rei hereditaria, &
eodem modo loquuntur DD. praes. ita: ut ratio tradita in
textu, & scilicet illi, ex generali. Stenom (vitexus, & ipsi
autem) ex ea remuneratione censeatur possit, si bonae fidei
eff. C. t. us locupletior, id in cuiusque rei aliena possit, si non
bonae fidei procedet similiter, & proinde tenebitur id re-
stituere, iuxta regulam n. 4. traditam.

Quarto deducitur, si possessor bone fidei item vendat; 31
codem pretio, apposita pena non solvens termino pra-
ciso, si iuste apponatur, utque enim prouidetur illam solutio-
nem et ceteras solutiones, tunc nec eum possessoritem restitu-
tueret vero dominio eam penam huius liberatoris: utpote qui
in ea factus locupletor. Conitat ex I. Iurium Anton. 26.
fine, sed per petu. hered. ibi: non ronde si non ponam precium, sed etiam
pana prelio cardus soluto perseruent poterit diu, quia locupletior in
tutum scilicet debet venire. Et quia nuns textus loquatur in
venditione rei hereditariae, at cum ratio sit generalis, ex-
tendendum est ad omninem bone fidei possessoritem: ut nra
preced. ponderatur. Acquies hoc estimare, legendo in deducto
proposito, quod deinde utrumque unum non posse concipi.

Oportet igitur posse formam rem restituere petitorum, & quia ex venditione eius rei lucratus est. Quod si dicas cum Molinatius hunc textum non probaret, artem: quia inquit in herede venditionem cum hereditatis, &c. censet hereditatem ad eum pertinere in quo calo est speclaris ratio. Quia (ven. 25. probatio) premium succedulo loco rei in hereditate, illigique accrescit tanquam hereditatum, & ideo debentur vero hereditati quod enim evenit in nostro calo. Fato ex hac parte non videbit probari nostrum intentum; at re bene inducta, probat vique. Quia si filie preter excusus non ex eis hereditaria prouenirent, sed solius industria fructus esset, manifestum est ut eis non succederet loco hereditatis, nec illi accessere, & subinde nec vero hereditati debent, sed eis possessoris. Quia possessor bona tamen hereditatis alieni stan-

tur expressa. *Sed ex fide slege*, 28. 8. *Si quis re*, ff de petit, hered. & tradit. *Molina tam a*, de iustitia, disp. 2. 4. col. 4. vers. 51. *Tamen*. Arque cum eadem prout ratio militet in quibuscumque alius rebus, *quas bona fide possessor putabat ad se pertinendas*, id est de illis dicendum est.

Quin' d'edictetur, quid dicendum sit de ea limitatio-
ne, quam quidam adhibent regulare generaliter traditam no. 4.
ut possessor bona fide tenerat reliquie, quatenus ex re
aliena consumpta locupletior erat; dicunt enim eam in
filiis rebus non vno viu consumptibilibus intelligi; ac
proinde si quis bona fide alatrone res vno viu consum-
ptibiles, qua sunt materia muri, ut pecunia, frumentum,
ordeum, vinum, cibi, &c furtiis accipiat; & doranti bona
fide eas consumat, dicunt non tenere restituere, quan-
tumvis ex eis locupletior euaserit, nisi latro ex caro re-
rum donatione reddatur impotens ad restituendum. Du-
cunt, quod si per verus dominus non habeat ius petendi
a latrone ipsa numero res, si confusione iam fint, sed si
miles, vel eiusdem pretij. At similes, vel eiusdem pretij magis
quam apud latronem, quibus restituta, cum non sit redditus
in potens ad restituendam. Ergo recipiens ab illo non
tenetur restituere, quoniam locupletior facta sit, sed
poterit dominum remittere ad latronem, ut ab ipso recu-
peret res ibi facta ablatas. Secundò, quia latro poterat
donare aliam pecuniam, vel alium frumentum, cuius erat
dominus. Ergo & hęc, quando sunt furiosi. Quia non ma-
gis restitutio obnoxia sicut hinc furiosi, quam que erant
propria. Tandem, quia hic possit non tenere ratione
in multe acceptioe, vi potest bona fide accepit, ac
consumpsit, necratione rei acceptae, quia iam consumptum. Ita
docten Baines 2. q. 62. 6. Edub. 3. concil. 4. Saloned. 4. 6. contro-
versia 3. vñl. 4. Petrus de Ledejina 2. tom. Summa, tradit. 8. c. 14.
post 4. conclusio dubio 3. dicto 4. diceunt utenire communiter
Thomistis. Anque id esse probabile ait *Manuel* 1. to. *Summa*,
c. 4. 3. 2. Quare Baines edub. 6. in solut. ad 3. dicit edentem
bona fide cibos furiosos, non teneti restituere id in quo
locupletior erat, nimirum, quia domi expensuratur, et
nisi fuerit redditus sit in potens ad restituendum. Et videatur
tenetur Emmanuel 8. 1. *Summa*, p. *Restitutio etiam*, n. 7. vbi ait re-
cipientem bona fide pecuniam, aut frumentum a fuce,
non tenetur restituere, quando mixta sunt cum aliis suis
rebus, aut sunt consumpta bona fide.

31 Verum hoc limitatio omnino mihi displiceret; & ideo dicendum est, etiam in his viis vii consumptibilibus tenuerit bona fidei possessorum ea latrone accipientem, a bona fidei conlumentem, restituere, quatenus ex eis ditor factus est. Duxo primò, quia *Catech. Victoriae, Armilla, So-*
Mari, Mari de Lefalma, Primaz, Nawarra, Toledo, Valencia, Luis Lopez, Philareus, Fuga, Sayro, Manuel allegans n. 4.
& Molina p. 3. de iustit. p. 2. diph. 719. b.i. dum dicunt possel-
forem bona fidei teneri restituere, quatenus ex re con-
sumpta est factus dicit, alterum exemplum in eo, qui in-
uitatus edit bonafide cibos furtivos; idque exemplum est
vulgatissimum, & communiter ab omnibus adhibetur. Et
ideo festinat cam regulam procedere eram in consump-
tibilibus viico viu. Secundo, quia certissimum est domi-
nium harum rerum vii consumptibilium, quoniam con-
sumptus non sunt, nec aliter cum rebus propriis mixta, ut
discerni nequeant, minimè transire in latrone, sed ma-
nere apud verum dominum. Atque ideo quoniam fructus
fundi alieni, quibus viico viu consumptibilis sunt, exstant,
datur dominio ei vendicatio, nec potest eorum possessor
estimationem in iusto domino solvere. Ut bene tradunt
Bart. Et ex duorum, §. V. b. viii. n. 8. & 9. s. dñe vendicat. An-
ton. c. Grauit. n. v. de refut. sib. & b. Abba n. v. It. Anch. n. 1.
Berouc. n. v. l. & tantum quando consumpti sunt, admittitur
estimationem solvendam esse. Cum ergo fin non sit ha-
rum rerum dominus, minimè transfert dominium in acci-
ponentem bona fide. Quia qui dominus non est, transfere
dominium nequit. Vt expedit habetur I. Tradit. 20. ff. de
acquiringendis rerum dominio, ibi. Traditionis nihil amplius transfor-
deret vel posset, ad eum qui accepti, quam est apud eum qui tra-
dit. Situr autem quod dominium in fundo habuerit, id tradendo trans-
res alias non consumptibiles viico viu. Quippe neutrorum transfertur dominium. Ester autem maxima dif-
ference inter virtusque, sicut illa vii consumptibiles com-
mixta essent cum rebus suis, ita ut discerni non possint.
Quia cum tunc fiat fieret illarum rerum dominium, trans-
fert vere dominium in accipiente, i.e. bona fide ma-
ria fidei accepit; ac proinde hic accipiens, vptore quicun-
dam alienam non possidet, non tenetur restituere, quando fur
potens ad rettingendum. Ut proximè diximus. At si
tes non habet viico viu consumptibiles, vii vellis, equus, &c.
Cum nullatenus latro efficiatur dominus illarum, non
transfert dominium in accipientem, ac latro bona fide
accipiens tenetur illas extantes restituere, quod si con-
sumptus fin, tenetur quatenus ex eis locupletior equalis,
quoniam fini per manent potens restituere, si verè non
restitutus. Nam in omnibus his calibus tenetur fin priori
loco restituere. Ut bene ait Molina c. tom. decijs. p. 2. diph. 719.
Nec oblationes contrarie numerum precepit adductas.
Nam prima tantum probat rebus illis consumptis non
maneat dominio ad presentandas easdem res, sed similes
eo quod consumptibilem nulla est obligatio. At manus in
petendit a possessori bona fide in quo dicitur equalis. Atque
haec si argumentum vim vilam habet, idem videlicet pro-
baret in aliis non viico viu consumptibilibus. Si quis enim
bona fide equum futurum accepit, & ille periret, non est
eius dominio petendit ciudem equi, sed solus estimationis
petendit, que potest reddi a latrone manenti potente ad
restituendum; atque ita concludetur rerum bona fidei
possessorum non teneri restituere, quatenus ditor factus
est ex equo consumo. Nec obstat etiam secunda ratio.
Quia à veritate prius deviat, pecuniam futuram nor-

quo oriuntur, aspergitur. Et ideo nemo rurquam dubitanit, qui si in meo fundo frumentum tuum fuerit, segetes, & quod ex mesme collectum fuerit, meum fieret. Et faciunt vniuersi.

48 Sextum fundamentum. Fructus, de quibus in praesenti est sermo, sic definiuntur a turis consulo. I. Si a patre, 39 fine, ff. de patr. hered. sunt illi, qui ex eis fructuosa percepit superfluitatem, deductis expensis, que grata illorum querent dormum, colligendorum, & conseruandorum sunt, etiam si possidens sui prædo. Idem habetur Regia 4. tit. 14. pars. 6. Hi autem quidam sunt mere naturales, qui numerum, sua sponte nascuntur absque villa hominis industria, vt herba, & multi fructus sylvestres. Alij autem sunt naturales mixti, in quibus, scilicet, ultra naturam operantur interuenientia aliqua homini industria. Et hi quidem à præalentibus denominantur; si enim magis industria, quam natura operetur, dicuntur simpliciter industrialis; si autem è contra plus natura, dicuntur simpliciter naturales. Quippe à præalentibus denominatio sumitur. Ut in hermaphroditio decidatur L. Queritur, 10. ff. de statu hominum. Quocirca præalentibus consideratur à iure vt principale, reliquum autem vt accessoriis; & sic à præalentibus denominatio sumitur. Constat ex l. Fructus prædicti, 45. ff. de turis, vbi turis consulutus poma collecta, aut sua sponte cedentia, appellat fructus naturales, redditus has ratione: Quia non ex facto eius in fructu nascentur. Atque pars serendo appellat fructus industriales, eo quod operis & industriae hominis acquirantur, ibi: Quod satis operis acquisierit, veluti serendo. Erat traditum Cynus. Ceterum, n. 2. C. de rei vindic. & ibi Salicet n. 1. Bart. l. Ex diuerso, 36. in principio, 2. ff. de rei vindic. Antonius & Grauus, n. 8. dederunt spolias, & ibi Abbas n. 5. Anchur. n. 5. Baldus n. 10. Imola n. 11. Berouis n. 9. Bellanera n. 43. Angel. S. Si quis à non domino, n. 3. initio, in l. de rerum diuis. Fulg. l. Fructus non modo, 3; + in principio, n. 6. ff. de rei vindic. Curt. Senior conf. 71. Princeps defunctus, n. 7. concl. Ignus n. 5. Si conditione, n. 39. ff. ad Syllan. Arretina conf. 159. 2. Rosella in Sum. v. Refutatio, 7. n. 19. ad fin. Angel. in Sum. v. Fructus, initio, & ibi Sylvestris initio. Taberna, q. 1. n. 1. Couar. l. 1. par. 3. n. 6. Menoch de recip. possif. remedium 15. n. 592. & de arbitrii l. 2. cent. 3. casu 210. n. 2. 3. 4. 19. & 20. Ioan. Garcia de recip. possif. remedium 15. n. 592. Card. Tusculi in suis conclusionis practicis, 10. 4. concl. 48; m. 8. Lud. Lopez, 1. p. in fructuorum conscientie, c. 23. p. 52. C. de rescid. vendit. Claudius Cantuarius l. 5. si quis à non domino paulo post principium, iustis de rerum diuis. & ibi Myngerus n. 7. Vincent. Caro in locato & conducto, 9. 10. n. 9. Menoch de arbitriis, l. 2. centuria 3. casu 210. n. 27. & 28. Gutier de tutelis, 3. c. 23. n. 1 & 6. initio. Card. Tusculi in suis conclusionis practicis, 10. 4. concl. 48; m. 8. Lud. Lopez, 1. p. in fructuorum conscientie, c. 23. p. 52. Naturalis 1. 3. de rescid. noua edit. c. 47. 3. dub. 3. n. 15. limitans, quando res locare indigent reparatione. Imola Bald. l. Traditio, in fine, C. de arbitriis, empis, etiis appellat industrialissimos. At Castillo l. 1. de rei vindic. c. 6. n. 6. vbi reprobat. Quia est in prædictis industriae hominis veritas, at quia id non sit cooperantur natura, neque sunt dici industriales. Verum non est à communione sententia recedendum. Quamvis enim verè & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industriales, sed rei vindic. ramen ad industriales. Quod magna industria in dominibus aedificandis, & reparandis, locandis, & cunctis coniunctis versetur.

49 Quando vero dubium fuerit, an natura, an industria plus operentur, & subinde; an naturales, an potius industriales fructus sunt appellandi, id iudicis arbitrio definiendum est. Et ita docent Cynus, Bartolus, Salicetus, Antonius, Abbas, Anchur. n. 6. Berouis, Bellanera, Angelus in Summa, Sylvestris. Taberna, Couar. Ioan. Garcia. S. Menochius dicto remedium 15. n. 592. & dicto casu 210. n. 19. & 10. Gutier. Lud. Lopez, Rebello, Molina, vbi eos n. prædicti relati. Atque in foro conscientie id arbitrio prædictis est reliquendum. Ut optimè docet Rebello, ibidem. Atque id non obscurè significantur Angelus in Summa, Sylvestris. Taberna n. prædicti relati, dum autem arbitrio prædictis reliquendum; nec iudicis meminor.

50 Quod si ita natura & industria concurrent in iis fructibus, vnde nec iudex, nec vir prudens discernere valeant, utrū magis concurret, denominandi sunt potius fructus naturales à natura, quam industria ab industria. Quia concurrentibus naturali & accidentaliter fructibus, est semper ceteris paribus ratio naturalis spectanda, l. Qui habet, ff. de tutelis. Ita Berouis t. Grani. n. 9. vers. Nonnullis etiam, dicitur spolias.

51 Magis autem operari naturam, quam industriam, aut è contra, est diuersimode iudicandum in diuersis prouinciis, iuxta illarum qualitatem & vnum. Nam idem fructus alicubi sponte nascitur, alibi autem industria & labore. Ita Bart. Ant. Bellanera, Io. Garcia. 8. vbi eos relati n. 48.

52 Aliqui DD. vla fructus naturales & industriales, ad-

mittunt alios, quos vocant cينiles, qui ita dicuntur, eo quod non verè ex re ipsa nascuntur, sed hominis industria propter rem, id est, rei vnum, iure ciuii perceptiuntur. Huiusmodi sunt redditus domus, mercedes iumenti, opere & servit. I. Si natus, 6. 2. ff. de rei vindic. & l. Domus, 5. Cœdit. Non appellant autem naturales aut industriales, eo quod non sunt ex propriis fructus, sed ficti. Ut constat ex l. Prædiorum, 3. 6. ff. de turis, ibi: Prædiorum urbano rum personæ pro fructibus accipiuntur. Dicuntur autem ciuiiles, quia ius ciuile hanc fictionem induxit, vt loco fructus habeantur. Atque huiusmodi fructus admittunt Bart. n. 1. Ant. Abbas, Anchur. n. 5. Berouis, Bellanera, Aretin. n. 3. Loriothius, Angel. Sylvestris. Taberna, lo. Garcia, vbi eos allegauit n. 48. Menoch de recip. possif. remedium 15. n. 623. Baldus. S. Si quis à non domino, n. 13. Inst. de rerum diuis. & ibi Richard. n. 7. Baet. 2. de decima tutorum, c. 2. n. 3. & 29. Vv. Semperius conf. 9. n. 2. fine, vol. 1. Barbo. l. Diuinit. 8. 8. Si vir, n. 38. fine, ff. soluto matrim. Molina t. 3. de inst. p. 2. disp. 719. n. 2. Alij vero appellant commentarii hanc fructuum ciuiilium denominationem, colq; reducunt ad fructus naturales aut industriales, iuxta dicenda n. leg. Tum quia nullo iure denominatio haec probatur. Tum etiā quia omnes fructus, quinon sola natura, & sua sponte nascuntur, prouenient ex hominis industria, atque adeo omnes fructus reducuntur ad naturales aut industriales, iuxta id quod prætulerat. Et hoc potius mihi placet. Errat tenetum Corpus de fructibus, l. 1. t. 2. t. 3. n. 2. Menochius mutans sententiam, de arbitriis, l. 2. cent. 3. casu 10. n. 19. Gutier in principio, p. 2. n. 5. & 6. Casillo de rei vindic. l. 1. 3. 6. n. 6. 4. v. quein fin.

53 Ad quos autem fructus reducantur li ciuiiles, discordant Autores. Quidam ad industriales reducunt. Quod hominis industria in dominibus, & aliis rebus locandis pertinet. Ita Bart. l. 1. vlt. ad fin. ff. de ure ff. 6. Imola & Grauus, in fine, de recip. spol. Alex. conf. 30. n. 18. vol. 1. Conar. l. 1. par. 3. n. 3. n. 6. Pinellus l. 1. p. 2. c. 4. p. 52. C. de rescid. vendit. Claudius Cantuarius l. 5. si quis à non domino paulo post principium, iustis de rerum diuis. & ibi Myngerus n. 7. Vincent. Caro in locato & conducto, 9. 10. n. 9. Menoch de arbitriis, l. 2. centuria 3. casu 210. n. 27. & 28. Gutier de tutelis, 3. c. 23. n. 1 & 6. initio. Card. Tusculi in suis conclusionis practicis, 10. 4. concl. 48; m. 8. Lud. Lopez, 1. p. in fructuorum conscientie, c. 23. p. 52. Naturalis 1. 3. de rescid. noua edit. c. 47. 3. dub. 3. n. 15. limitans, quando res locare indigent reparatione. Imola Bald. l. Traditio, in fine, C. de arbitriis, empis, etiis appellat industrialissimos. At Castillo l. 1. de rei vindic. c. 6. n. 6. vbi reprobat. Quia est in prædictis industriae hominis veritas, at quia id non sit cooperantur natura, neque sunt dici industriales. Verum non est à communione sententia recedendum. Quamvis enim verè & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industriales, sed rei vindic. ramen ad industriales. Quod magna industria in dominibus aedificandis, & reparandis, locandis, & cunctis coniunctis versetur.

54 Rufus de aliis fructibus est diffiduum inter DD. an n. 54 naturales, an industriales fini potius dicendi. Atque lac inter fructus naturales numerant Ignus n. 5. Si conditione, n. 38. ff. ad Syllan. Menochius de recip. possif. remedium 15. n. 577. Curtius Brugenfis l. 2. conceitum ad fra. 4. 4. Pinellus l. 1. p. 1. c. 4. mu. 52. C. de rescid. vendit. Rebello de infiustis p. 1. 2. q. 4. n. 2. Arctendum et numerati inter fructus industriales. Quia non modica hominis industria & cura, in iubis pacendis & custodiendis versantur ad hoc producendum. Et ita tenet glff. S. Si quis à non domino, v. Et cura, Inst. de rerum diuis. Azo in Summa, 5. de rei vindic. 19. Bart. Ang. Abba, Baldus, Anchur. n. 6. Berouis n. 14. Bellanera, Imola, Fulgofius n. 5. Angelus in Summa, Sylvestris. Taberna, vbi eos omnes, 48. retulit. Alter Angelus l. Et ex diuerso, in principio, n. 4. ff. de rei vindic. Platca eo. S. Si quis à non domino, n. 66. Loriothius de fructibus, axiome 17. Menochius l. 2. de arbitriis, centuria 3. casu 210. num. 26. Bachonus, quem referit & lequitur Gutier de tutelis p. 3. c. 3. n. 3. Card. Tusculi in suis conclusionis practicis, com. 4. concl. 48. n. 5. Et fortiori causus, qui ex latè ipso conglutinatur, est fructus in industria. Ut bene traditum Berouis, Angelus in Summa, Sylvestris. Taberna, l. 2. de arbitriis, centuria 3. casu 210. n. 24. Gutier de tutelis p. 423. n. 9.

55 Circa animalium fructus, quidam dicentes numerari inter fructus naturales. Id quod colligitur ex L. penit. ff. de peccato, & ex L. Denique 8. 8. Interdom. ff. pecunia legit. Ita tradunt Baldus l. Ancilla, 12. n. 13. vers. Sed dubitatur, C. de iuris. Ignus 3. 5. Si conditione, n. 8. ff. ad Syllan. Pinellus l. 1. p. 2. c. 4. mu. 52. C. de rescid. vendit. Menochius de recip. possif. remedium 15. n. 577. Cardenius Tusculi in suis conclusionis practicis, com. 4. concl.

genfis, Pinellus, Menochius de remedio 15. n. 577. Rebello allegat n. prædicti, dicunt numerari inter fructus naturales. Sed certius est esse inter fructus industriales numerandam; ob rationem in fine dirimit, dicensque certam regiam in prædictis non posse. Quia in aliquibus regiomibus possunt producuntur ab hominibus industria, & tunc sunt fructus naturales. In aliis vero, vñ agri concepiuntur, oportet multare pacem, ac quies hybernos & aestinos salutis, & montes desiderant, quod ducantur & reducantur. Et tunc sunt industriales. Atq; de prædictis intelligi ut textus in contrarium allegari.

Tandem, quamvis opere seruo unum non sint proprii 60 fructus naturales, nec industriales, sed inter ciuiles numerantur. Vnde ait Berouis. Grauus, n. 15. dervit. f. 1. Et magis accidunt fructibus naturalibus, ac inter eos sunt computandi. Quod in operis sectoribus quærendis non veretur industria. Ita Bart. conf. 12. n. 5. vol. 1. Cardenius Tusculus de cond. 48. n. 14. Similiter quamvis partus ancillarum non numerentur inter fructus, l. Vetus, 7. 5. ff. de rei vindic. & 8. In pecunia, Inst. de rerum diuis. At quod non pertinentem de rei vindicatione actiner, connumerantur inter fructus ei, ut distinguuntur a fructibus meritis industria. Ut bene docet Medina t. 3. de inst. p. 2. 4. ff. 719. n. 1.

Vtrumque fundamentum, fructus quidam sunt percipiendi; alijs autem sunt percepti. Percipiendi dicuntur, qui adiace in arbore pendent. Et de his non agimus in prædictis, quia conflat eos nullus possit illos bona fide esse; sed si ante eum perceptionem colligi possint bona fides, erunt dominii fundi. Quippe dum percepit non sunt, reputatur pars fundi, & rite ad illius dominum pertinet. Ut constat ex l. Fructus pendentes, 45. ff. de rei vindic. ibi: Fructus pendentes pars fundi videtur. Vbi glff. v. Pars, aut ideo eadem vindicatione, fundam & fructus illos venire, propter unitatem, Iulianus, 8. Si fructibus, ff. de act. emp. & l. Can. finis. S. Dominus ff. de leg. 2. & l. si seruus communis, 8. L. can. ff. de furtis. Atque hoc est verum, quamvis fructus illi sint matui, & proxime colligendis; non enim quod hunc effectum reputantur collecti, sed si intraducunt pars fundi, ut clara probat textus in l. Fundi, 8. penit. ff. que in fraudem credit. Et traditum Claudius Cantuarius 8. Si quis à non domino paulo post principium, Inst. de rerum diuis. Bart. conf. 12. n. 1. vol. 1. Fulgofius l. Fructus non modo, 3+ in principio, n. 4. ff. de rei vindic. 1. Paulus, Ceterum, 22. n. 1. C. de rei vindic. Alex. conf. 119. n. 1. vgl. 4. Campogae de pote p. 1. q. 7. n. 2. M. naldus in sua Summa, v. Fructus, statim in principio. Menochius de recip. sp. ff. de remedio 15. n. 592. Myngerus S. Si quis à non domino, n. 7. Inst. de rerum diuis. Cardan. Tusculi d. conf. 48. n. 3. Molina n. prædicti relatis.

Oliuas appellant fructus naturales Loriothius allegat n. 57 precedens. At cum experientia docet, quando labore & cultura indigent, dicendum est illi fructus industriales. Quod docent Bart. l. St. eius, 37. n. viii ff. de rei vindic. Alex. l. penit. in fine principi, ff. ad l. Falidam & conf. 119. n. 2. vol. 4. Fulgofius l. Fructus non modo, 3+ in principio, n. 4. ff. de rei vindic. Imola, Salicetus, Anchur. n. 10. Berouis n. 10. Ceterum, 22. n. 1. C. de rei vindic. Alex. conf. 119. n. 1. vgl. 4. Campogae de pote p. 1. q. 7. n. 2. M. naldus in sua Summa, v. Fructus, statim in principio. Menochius de recip. sp. ff. de remedio 15. n. 592. Myngerus S. Si quis à non domino, initio, Inst. de rerum diuis. Cardan. Tusculi d. conf. 48. n. 3. Molina n. prædicti relatis.

58 Segetes & omnia que seminantur, sunt fructus industriales. Quod ingen labor in iis seminandi & colligendi, Id etiam conflat ex L. Fructus percepido, 45. ff. de turis, ibi: Quod suis operis acquisierit, relatis seminando. Et traditum Baldus. l. Grauus, n. 10. de recip. spoliat. Ceterum, 22. n. 1. Paulus, C. de iuris. Berouis n. 10. Ceterum, 8. Si fructibus, ff. de act. emp. & l. Angelus l. Et ex diuerso, in principio, n. 4. ff. de rei vindic. at 3. Si quis à non domino, initio, Inst. de rerum diuis. Campogae, Cepolla, Cardinals Tusculi, vbi allegati sunt in prædictis. Atque hoc est ab ipso pollo forecepti fuerint, siue alios, suo nomine, aut non suo nomine, dicuntur ab ipso percepti. Ut probat generalitas eorum verborum textus est citari, Quoquo modo. Idque etiam expressio probat l. Si vñ fructibus, 15. ff. quod non modis vñ fructibus. Nam prius dicat oleam per te dicendum non possit fructuaris, sed fructus, quos per te percipit. Et statim addit hoc: Bonae fides autem possit esse maxima & ab ipso separari sunt. Vbi glff. sin. 3. quoque vel colliguntur nomine. Et item traditum Cyn. Ceterum, 22. n. 1. C. de rei vindic. Bart. l. Et ex diuerso, in principio, n. 4. ff. 5. ff. de rei vindic. Bart. l. Et al. Falidam. Idem Bart. Antonius, Grauus, n. 10. de recip. spoliat. Ceterum, 22. n. 1. Paulus, C. de iuris. Berouis n. 10. Ceterum, 8. Si fructibus, ff. de act. emp. & l. Angelus l. Et ex diuerso, in principio, n. 4. ff. de rei vindic. at 3. Si quis à non domino, initio, Inst. de rerum diuis. Campogae, Cepolla, Cardinals Tusculi, vbi allegati sunt in prædictis. Quare non sunt audiendi Crat. Brugenfis & Pinellus alleg. 5. 4. dicentes oleum esse fructum naturalem.

59 Segetes & omnia que seminantur, sunt fructus industriales. Quod ingen labor in iis seminandi & colligendi, Id etiam conflat ex L. Fructus percepido, 45. ff. de turis, ibi: Quod suis operis acquisierit, relatis seminando. Et traditum Baldus. l. Grauus, n. 10. de recip. spoliat. Ceterum, 22. n. 1. Paulus, C. de iuris. Ignus 3. 5. Si conditione, n. 8. ff. ad Syllan. Pinellus l. 1. p. 2. c. 4. mu. 52. C. de rescid. vendit. Menochius de recip. possif. remedium 15. n. 577. Cardinals Tusculi in suis conclusionis practicis, com. 4. concl.

Summa Th. San. & Pars. 2. tento,

His ergo præmissis, difficultas grauissima est. An 62 possit bonae fides faciat nos fructus, sine naturales, sine industriales, durant bona fide perceptio? Quæ prius est, si purganda atento iure communis, & deinceps atento regio Catelelizat. Et quidem iure communis at-

tento, maximam dubitandi animam praebent textus, qui ex diametro inter se pugnare videntur. Quidam enim omnes fructus tribuum huiusmodi possessori; vt l. *Bona fide*, 48. ff. de acquir. rerum domin. ibi: *Bona fide* empor, non dubie percipiendo fructus etiam ex alienare, sicut interim facit, non tantum eos, quod diligenter & opera eius prouenirent, sed omnes quia quad fructu atinet, loco dominice posse. Et l. Qui bona fide, 23. ff. ead. tñ. vbi dederat alieno, aut liberu posse bona fide, sic dicitur. sed eti quid ex operis suis acquisierit, simil modo etacquirit. Nam & opera quodammodo ex rei eius cui seruit, habentur. Quia iure operae exhibere debet, cui bona fide seruit. Et l. Quidam, 25. vbi porr. ff. de yfis. ibi: *Porr. bona fide* posse in percipiendo fructibus, id rur habet, quod dominus prediorum tributum est. At dominus omnes fructus sibi acquirit. Et §. Si quis à non domino, iniurit de rerum suis. ibi: Si quis à non domino, iniurit de rerum suis. Et l. Qui bona fide emerit, vel ex donatione, aliave iusta causa, aque bona fide accepit, naturali ratione placuit fructus, quos operae cultura & cura, & id postra domini superuenient, & fundam vindicet, de fructibus ab eo consumptis agere non potest. Vbi generaliter id de omnibus fructibus traditur. At his opponunt fortius textus. *I. Fructus* perciplido, 45. ff. de yfis, qui solos fructus industrialis tribuit possessori bona fide ibi: *Fructus* percipiendo, vxor, vel vir, ex rei donata, nos facit, illos tantum, quos operis acquisierit, veluti iuendo: nam si pominum deserperit, vel ex sua excederit, non sit eius, sicut ne cuiuslibet bona fidei possessori. Quoniam ex eo ius in fructus nascitur.

63 Sunt igitur variae sententiae desumpta occasione ex horum textu varietate. Prima afferit possessorum bona fidei facere omnes fructus consumptos suos, quando contractu oneroso eis acquiritur; atque ita procedere textu l. *Bona fide* ff. de acquir. rerum dominio, & l. Qui scit, ad finem, vers. porr. ff. de yfis, & §. Si quis à non domino, iniurit de rerum suis. Quia eti fructus industrialis traditum, quatenus est factus locupletor, & sic discut procedere textu in *I. Fructus* perciplido, ff. de yfis. Nec obstat §. Si quis à non domino, iniurit de rerum suis. ibi: dicunt huc facere fructus consumptos suos, tam ex donatione, quam ex exemptione acquisitos. Quia loquitur de fructibus industrialibus. Ut confit exhortatione subiuncta in textu. Eius est pro cultura & cura. Erprobatur haec sententia, quia ratio naturalis suadet hanc differentiationem, longe enim diuersa ratio est in et fructibus consumptis bona fide ex donata, & ex re aliena empta; siquidem eodem pretio possessor illi emere aliam rem non vultus, sibi fructus affectuere. Nec aquitas patitur, ut ementi ac possidenti bona fide, possit potius lucrum, quam domino rei; cu[m] melior sit condicio possidentis bona fide. Hanc iustitiam *Curtius Brugenisi* 2. coniecurarum ad f. 46. 74. & ferendam tenet *Loriolum de fructibus*. axiomatica 47. vbi ait hunc non facere fructus suos, qui sunt naturales, nisi esset empor bona fide, & consumptos non teneri restituere, nisi quatenus ditor usit. Et axiomatica 48. ad industrialia facere suos, sed reuocabiliter, & sic extantes teneri restituere, at consumptos tantum, quatenus est factus locupletor. Ex hanc sententiam dicit non esse improbabilem *Rebellum de iustitia* p. lib. 2. q. 4. n. 9.

64 Secunda sent. ultime hunc possessorum tenerin foro conscientia restituere omnes fructus naturales extantes; at consumptos iolum quatenus ditor equaliter, at industrialia teneri omnes restituere, deducit labore & expensis. Ita *Natura* 1. 3. de rei iustitia c. 4. in noua edit. p. 3. dub. 3. n. 151. Idque hactea ratione probatur, quod res dominio fructus producat. Atque ideo fructus industriales eius debent esse, cuius est dominium rei.

65 Tertia sententia teneri nullum esse dicentem in foro conscientia inter possessorum bona & malz fidei, quoad fructus perceptos consumptos restituendos, sed virum que teneri eos integrè restituere, & solum esse dicentem, quoad fructus, quod habita debita diligentia percipitorant, a quibus restitutis excusat bona fidei possessor, eo quod cupa vacante non autem possessor malz fidei, eo quod in cupa fuerit. Dicunt autem, quia iure naturae teneri quilibet rem alienam integrè restituere. Cum ergo

resilla cum fructibus sit aliena, est integrè cum omnibus illis restituenda. Sic tenet *Taberna in Summa*, v. *Resolutio* q. 11. n. 12. ad quem locum se retulit v. *Fructus* q. 2. n. 3. vbi relata sententia contraria dicunt tantum teneri hunc restituere, quatenus est factus locupletor, atque verius esse, quod in predicto loco dicit. Eandem sustinet *Armillav. Resolutio*, n. 24.

Quarta sententia sustinet possessor bona fide, nec fructus naturales, nec industrialis consumptos teneri restituere, etiam quatenus factus est locupletor. Dicunt, quia praxis iudiciorum, quae est legitima legum interpres, c. *Clin* dilectus, de *confusad*. & l. *Si de interpretatione* ff. *delegatis*, admisit communiter hoc; nec enim obligatur hic ad restituendos fructus consumptos, quantumvis ex eius dictiorum factus. Secundum ex l. *Sed & loci*, q. in principio ff. *finium regundorum*, ibi: *Nam aut bona fide percept, & lucrari cum oportet, si eos consumpsit*. Si ergo bona fide possessor lucratur indistincte fructus consumptos, non tenebit eos restituere. Quia verba cum effectu sunt accipienda, & nullus efficit, si ea restituenda forent. Tertio, quia l. *Bona fide*, ff. *de acquir. serum dominio*, & l. *Qui scit, ad finem*, vers. porr. ff. de yfis, & §. Si quis à non domino, iniurit de rerum suis. Quia eti non habet ratio, neque consumptorum, neque non perceptorum. Vbi textus indistincte de fructibus loquitur, & comparat consumptos non perceptus, quasi innitens, ut sicut possessor bona fidei nonquam teneat de non perceptis, ita etiam nonquam teneat de consumptis. Idem probatur l. *Quod in fine ff. de acquir. serum dominio*, ibi: *Vt quo casus fructus prediorum consumptos suos faciat bona fide possessor*. Et l. *Certum* 22. C de rei iusticia. ibi: *Certum est, male possessor, omnes fructus solere cum ipsa re praefare, bona fidei extant*. Nec tot ius indistincte loquitur de fructibus consumptis, possumus restituti ad male consumptos. Quia experientia id rarissime evincit docet, & cum leges ea loqua, quia frequentius accidunt, confidenter. I. Nam adeo ff. *de legibus*, regula in ea tradita nequit ad rarissimum calum trahit. Nec etiam intelligi valent de solo fructu cum consumptorum dominio acquirendo, cum obligatione restituendi non explicat glossa d. l. *Sed & loci*, in principio, v. *Latrari*. Tum quia cum dominum solius rei existens possit esse, non acquiritur, sed deperdit consumptum fructum. Tum etiam, quia d. l. *Certum*, expedit dicitur bona fidei possessorum solos fructus extantes praefare; quod non dominum, sed restituendum importat. Et ideo hanc sententiam tenuerit *Bellamer* c. *Graui*, n. 8. fine, & 9. de res. *spolii*. *Pinellus* l. 1. p. 2. e. 4. n. 47. & 59. a. vers. *M. a sententia*, & n. 60. *Barbos* 2. *Divitio*, 8. in principio, p. 2. n. 48. *ff. soluto maritum*. Atque omnes hacten auctores testantur de dicta praxi judiciali. Et *Pinellus* p. n. 60. & *Barbos* c. 48. restituant etiam proximis iudiciorum habere, ut circa fructus perceptos non tractetur, an extent, columpum sint. Quamvis *Pinellus* c. 4. n. 47. afferat fructus naturales extantes esse restituendos a bona fidei possessor, non tamen rei vindicatione, eo quod facit eos suos. Atque *Bellamer* & *Barbos* nulla mentionem faciunt, an possessor hic bona fidei titulu habeat, nec ne; sed indistincte loquuntur. *Pinellus* autem non facit se explicare; nam n. 6, clare significat titulu non exigit, reprobant enim distinctione quorundam n. 68. referenda, non operae, vbi possessor hic cum titulo, faciat fructus naturales suos, secus sic careat. Quia cum rarissime (inquit) derur bona fides absq; titulo, decilio textuum generaliter traditum possessor bona fidei facere fructus suos, debet generaliter intelligi, sine titulu habeat, sine non. At *de Pinellus* n. 47. expedit dicens tertiū hanc sent. quando possessor

habet titulum. Et n. 59. vers. *M. a sententia*, loquitur etiam clare de habente titulum, sine validum, sine iritatum, dummodo in illo titulo irritu sit initus error facti.

67 Quinta sententia at post illo bona fidei efficeret suos fructus industrialis, locus de naturalibus. Dicunt ex l. *Fructus perciplido*, 45. ff. *de yfis*, cuius verba resumim. Et vbi expresse dicunt hoc inter vero que fructus statuitur. Et ad l. *Bona fide*, 48. ff. *de acquir. serum dominio*, cuius verba tenui ibidem, quas ut possessor bona fide efficeret fructus suos, non solos diligenter sua perceperet, sed omnes, respodet hec sententia, intelligi de omnibus, non tantum, quos opera sua, sed etiam suorum operis percepit. Praterea dicitur ex l. *S. si quis à non domino, iniurit de rerum suis*. dum enim aut possessor bona fide efficeret fructus suos, addidit *Pro cultura & cura*: Quae verba fructibus naturalibus male possunt accommodari; cum in eis, aut in laura modicata cultura. Et ideo hanc sententiam sustinet *glossa c. Graui*, v. *Fructus*, de *restit. spolii*. Et en. §. quis à non domino, v. *titula*, & v. *Fructus*, & l. *Bona fide*, v. *Sed omnes*, & l. *Fructus perciplido*, in pub. p. 1. Et ex dico. 36. in principio, v. *Non habent am. ff. de rei iusticia*, & 8. *Efron*, v. *Cum fructus*. In iste officia indicat. Et l. *Quod in fine, 40. glossa prima ff. de acquir. serum dominio*. Aco in sam. in *de rei iusticia*, n. 30. *Speculatoris* tit. de *fructibus* & *interc. ff. S. Scit agnoscit, n. 1. & 2. *Hofstetter* de *Grassi*, n. 4. & *Corduanus* in *rebus publicis* post principiu. Cyn. l. *Certum* 22. m. 3. & 4. C de rei iusticia. *Bilamericus* *Grassi*, n. 4. & dupli seq. *Paulus L. Sequitur*, 4. §. *Efron*, n. 3. ff. *de spoliatione*, & l. *Certum* m. 1. *Salvius* ad l. *Certum*, n. 3. & l. *Fructus perciplido*, in ult. *Anglus* d. Et ex dico. 36. in principio, n. 4. & 5. quis à non domino, n. 3. *ff. de rei iusticia* v. *titula*, & *fructus* & *interc. ff. de rei iusticia*. *Bilamericus* *Grassi*, n. 4. & *Corduanus* in *rebus publicis* post principiu. *Fulgoz* l. *Fructus perciplido*, n. 1. & 2. & l. *de rei iusticia*, n. 3. *ff. de rei iusticia*. *Bilamericus* *Grassi*, n. 12. *d. derelictum* spoliat. & i. *Alban* 4. *anch. n. 36. vol. 3. Copus de *fructibus* l. 1. t. 1. 4. de *fructibus* quae *fructus* singularium rerum petitionis venient, n. 6. n. 4. & dupli seq. *Myngers* d. §. Si quis à non domino, n. 8. & 9. & ibi *Canticula ad medium*, & ibi *Baldamus* n. 9. & 10. *Menochius*, quamvis obscurus, recuperanda p. *ff. de rei iusticia*, remedio n. 5. & 30. in *tit. n. 3. 8. fine*, & n. 59. *Rebellus de iustitia*, p. 1. l. 2. q. 4. n. 8. *contul*, 2. *functio*, n. 11. *concl. 4.* Atque aperte loquitur omnes in DD. ve possessor bona fidei, etiam titulo munus sicut non faciat fructus naturales suos. Nam *glossa d. l. Fructus perciplido* & *titula*, & *fructus* & *interc. ff. de rei iusticia*. *Fructus perciplido*, in fine, & l. *Fructus*, *titula*, & *fructus* & *interc. ff. de rei iusticia*. *Fructus perciplido*, in principio, v. *Non habent am. ff. de rei iusticia*. *Felini*, c. *De qua* n. 30. *de rei iusticia*. *Ignatius* 1. §. Si condition, n. 6. *ff. de rei iusticia* ad 40. ff. *de yfis*. *Catalan* l. 1. var. c. 1. n. 6. & *Catalan* allegato p. *reto* in annotatione. ad l. *Fructus perciplido*. *Ioan. Garcia de expensi* c. 22. n. 35. & 36. *Spino* *secundo* *tit. glossa* 13. *principalis* n. 5. & 51. *Pichardus* d. §. Si quis à non domino, n. 13. & 14. Atque forte non male amplecti hanc sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.**

Hec autem sententia limitatur a quibusdam Doctorib[us] illis, ut intelligatur, quod de titulus validus, nec irreprobatur, secundum sententiam iure probatus sit, ut habeatur non protulit; tunc enim possessor bona fide cum hoc titulus reprobat non faciet fructus naturales suos. Quod deducitur ex l. *Fructus perciplido*, 45. ff. *de yfis*, ponderata.

68 Ultima sententia (entia quam probabilitio adhaec),

attenta iure communis, ac poss. de titulus sicut non faciat fructus naturales suos. Nam *glossa d. l. Fructus perciplido*, in ult. *Anglus* d. Et ex dico. 36. in principio, n. 3. *ff. de rei iusticia* & *titula*, & *fructus* & *interc. ff. de rei iusticia*. *Ioan. Garcia de expensi* c. 22. n. 35. & 36. *Spino* *secundo* *tit. glossa* 13. *principalis* n. 5. & 51. *Pichardus* d. §. Si quis à non domino, n. 13. & 14. Atque forte non male amplecti hanc sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non ad operas, sed ad possessor bona fide efficeret fructus industrialis, non fieri. Et ideo sententiam tradit *Ioan. Andre* ad *Speculatorem*, tit. *de fructibus* & *interc.* §. *Si est iugularis*, l. *v. Fructus*.

Alij limitant, ut possessor hic faciat fructus industriales, utique ipse semper aut, ut lenitatem fecit; fecit quando neutrū contigit. Quia textus omnes tribuit eos possessor bona fide, etiam titulus munus, non faciat fructus industrialis per se, nisi opera alterius. Autem vobis, nomine, non

ob culturam & curam; non enim restinguunt ad hæc per ipsos meritos florem, vel alium non me ipsius praeflata, sed id apponunt ad distinctionem fructuum naturalium præconiem abique alius in industria. Et hanc partem tuerit Faber 20 §. Si quis non dominus m. 4.

71 Rursum iuxta fructus ciuitates conuenient D.D. si possessor bonorum fideicos sua diligentia perceperit, eo quod ipsi domum locari, officiosi, ita tradidit Bartol. l. Et ex diuerso, in principio n. 5 fidei et re vindicatio. Antonius d. Grau. n. 12. dexterit spoliis & iuxta Abbas n. 5. Anchay n. 8. Beroum n. 2. Baldinus n. 8. Si quis à non dominio n. 1. Infrist. de rerum duf. Quando autem non sua diligenter percepit, autem Bart. Anton. & Anchay ibidem possessor dubium, & nil dicunt. Atque Bart. remittit se ad notata per ipsum l. Si urbana, si de conditione indebiti, ubi ut bene noras Abbas predictio n. 5 non exprelle hoc tergit, sed tantum, an liberetur soli huic bona fidei possessor. Baldinus cod. n. 12, sit hunc non facere fructus tuos. Et Beroum d. Grau. n. 4. rem hanc veritatem disputat, & tandem decidit adhuc effici fructus huic possessoris bona fidei, & Abbas n. 5. dicit fortiori esse. Atque in distincione hos fructus ciuitates acquisiri possessori bona fidei, tradidit Angelus q. Si quis à non dominio, n. 4. Alex. conf. 30. n. 8. vol. 1. Monach. d. recip. p. 15. rem. 15. n. 64. Et hoc placet.

72 Hinc deductio deceptio esse quodam. Theologos, qui solum ius naturale spectantes, ac iuris ciuilis immenses, dicunt fructus extantes fundi alieni esse veri dominii illius fundi, & non effici possessoris bona fidei. His sunt Catec. in Summa, v. Restituto c. 1. ad finem, vers. Et hoc ideo. Motina de res. q. 10. col. 3. vers. Induct. Leonardi lib. 2. de iust. 6. 14. dub. 2. n. 18. Lud. Lopez 1. p. iustitiorum conscientie, c. 2. 36. col. penult. vers. Preterea quoniam. Naturalia l. 3. de res. c. 4. in noua p. 3. dub. 3. n. 151. Quia quis enim ita se habeat hoc, spectato solo iure alii aris ciuile ob culturam & industram, iuxta bona fidei possessoris, efficit hunc possessorum dominum eorum fructuum. Ut constat ex dictis n. 67. & 68.

73 Præterea modica difficultas est inter anchorites sententia penultima & ultima, an dominum illud possessoris bona fidei fructus percipere possunt, ut omnino perfectum & irreducibile, ac proinde cessante peste bona fidei, omnime tenetur ad eos restituendos. Erquidem conuenient omnes, iuxta fructus illi, sine naturalibus, sine industriis, nondum consumpti sint, sed adhuc extant, eos restituendos esse vero dominio, idque constat ex Ceruum, 2. C. de rei vindic. ibi. Bonae fidei veri extantes. Et ex §. Si quis à non dominio, v. Infrist. de rerum duf. Ibi. Si quis a non dominio, v. Non potest. Infrist. de rerum duf. & l. Et ex diuerso, 5. in principio. v. Non habendum, si de re vindic. & l. Questionis 4. glof. penult. id. acquir. rerum domin. & l. N. sensu. 41. §. Fundum, v. Consumptum, id. de sentent. & r. iudic. & c. Grau. v. Fructus, d. spoliis, & Non licet. Pape, l. in fin. 12. q. 42. a. 2. Sun. 1. de rei vindic. n. 10. Speculator tit. de fructibus & interess. §. Scias iugur. n. 1. & Antonius d. Grau. 12. & ibi Cardin. n. 10. paulo p. 1. principium Molina n. 4. & 2. Beroum. n. 19 & 30. Baldus l. 1. 13. vers. Oppono nam in mod. C. de usuris & fructibus legatorum. & l. n. 1. vers. Sed quid ex sentent. C. de fructibus & iuris expensis, & dict. l. Et ex diuerso, in addit. n. 2. vers. sed quo. Cynis l. Non est ambiguum, 9. fin. de petit. hereditatis. & l. Certum, 22. n. 4. C. de rei vindic. idem Mol. Sequitur, 4. §. Fructus, id. de suscipcione. Angel. d. l. Si me & Titum, n. vlt. & d. 5. Si quis à non dominio, n. 4. vers. Haupr. & ibi. Plata. n. 66. Faber n. 6. Alex. d. l. N. sensu. §. Fundum, n. 7. & ibi. Tafra. n. 3. Salicetus d. l. Certum, n. 5. Fudius. Sed est lege quam legit humilium l. At ubi vi diebat, 27. 5. Quod autem, n. 1. id de petit. hered. & l. Fructus non modo, in principio, n. 10. id de rei vindic. quamvis in hoc possessori loco aliquantulum dubius est. Cum annis conf. 10. Domina Catherine. fine. Ruius conf. 9. n. 4. vol. 5. Cepola conf. 25. n. 9. 10. 1. Carthus Senior conf. 71. Princeps defundus. num. 15. col. penult. vers. Quia ad ista. Curtius junior conf. 6. n. 6. V. V. semperius conf. 99. num. 7. vol. 1. Baldinus d. §. Si quis à non dominio, n. 16. fine, & 17. & ibi. Myngierus n. 9. & Cantimacula ad medium. Antonius Gabriel in suis communibus opin. lib. 5. tit. de acquirend. rerum domin. conclaf. 2. n. 3. Ioan. Garcia de expensis c. 23. n. 40. fine. Et hanc sententiam dicit non esse improbatum. Leonardi de iustitia, l. 2. c. 14. dub. 2. n. 10.

Ceterum quamvis valde probabilis sit precedens sententia, ac contraria probabilitatem attento iure com-

permixtus in possessorum transierit, ut illi, qui ex te a hec non percepti, cum nondum consumpti sint, dicuntur extare. Atque ita bene docet Baldus 2. n. 4. vers. sed quid si extat. C. de fructibus, & iuris expensis.

In dubio vero, aut fructus si consumpti sint, omnis probandicos consumptos, esse incumbit bona fidei possessori, nisi à possesso fidei tricennium elapsum, hoc enim capitulo coniuncti preluminuntur. Ut cum glossa, v. v. suscipcione, C. ad iuris suscipcionem, & cum Tiraquello multos referentes, de retract. lignag. §. 1. glossa 7. n. 51. resolut Barbo. l. Diuinit. 8. 8. Interdum, n. 43. gl. soluto matrim.

Preterea conuenient D.D. virtusque sententiae, teneri 75 possessori illorem bona fidei restituere fructus naturales bona fidei consumptos, quatenus ex locupletiori ex illis est factus, ex aequitate. l. Sime & Titum, 32. ff. si certum petatur, quare si in nihilum factus est ex illis locupletior, in nihilum tenebitur. Quod consonat regulariter tradit. n. 4. circa viuissimos bona fidei possessores.

Venit grauissima est difficultas circa fructus industriales bona fidei contumptos, an possessor bona fidei teneat restituere, quatenus ex locupletiori ex illis est factus. Quidam teneri negant, dicentes consumptione illa acquiri irreducibile horum fructuum dominum. Dicuntur, quia quoad fructus industriales consumptos, iura inadmixtæ & plenæ, dominique præbent, & possessor. i. v. Ut probant omnia iura adducta n. 6. Atque optima est congruentia ratio, quia in huiusmodi possessori duplex acquisitionis causa concurreat, nempe, cultura & cura applicata in eorum fructu perceptione, & illorum consumptio, & quamvis haec cause concurrente succedat, ut in virtute spectandas, eo quod ad diversos effectus sint. Quippe perceptio & cultura operantur dominum reuocabilis acquisitionem, consumptio autem efficit id dominum in reuocabile, ac proxime nulli superest restituendi obligatio. Nec obstat sequitur. Si me & Titum, ff. si certum petatur, ea enim nequit extendi contra iura expedita tuba, nisi hos fructus bona fidei possessori. Preterea, quia aequitas illa procedit, nisi alia aequitas oppositum suadens concurrat, ut in bona fidei possessori concurrat; que est ut ratione cultura & cura, ac consumptio bona fidei, eos huc teneat, plenæ & irreuocabili. Et ideo hanc sententia in fundum glossa. §. Si quis à non dominio, v. Non potest. Infrist. de rerum duf. & l. Et ex diuerso, 5. in principio. v. Non habendum, si de re vindic. & l. Consulat, & l. Si & rem, 22. & l. Illud quoque, 30. de petit. hered. Ergo a fortiori est idem dicendum in nostro calo, in quo efficiamus ius, in quoque aquitas. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe similiter in quo possessor bona fidei est factus ex re aliena locupletior, auger eius patrimonium, & in illis bona fidei, deducendus est ultra expensas in his fructibus percipiatis factus, valor industrie. Ut optimè docent Angelus in Summa v. Fructus, num. 2. & 15. Sylvestri q. 1. T. i. 1. q. 2. n. 3. Lud. Lopez 1. p. iustit. conscientie, c. 2. 36. col. penult. vers. Preterea quoniam Rebulus de iustitia p. 1. lib. 2. q. 8. n. 4. Molina 10. 3. de iust. p. 2. disp. 719. n. 4. Intuper deducendus est ius laboris impensis ab hoc possessori. Quod deducatur ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec obstat dissentientia, quam ad ueritatem tradidit, nempe, efficit pecuniam in ea hereditate, eo quod fructus illam augeant, eisque corpus & hereditarii cœnstant. Ut constat ex l. item venient, §. Fructus. Quippe in priori causa verius heres habet solūm ad rem, respectu illius hereditatis nondum ale adire; ut in nostro calo verius dominus habet ius in re, verumque dominum illius rei ab aliis bona fide possesse. Nec ob